

celjski

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

PERSPEKTIVNI NAČRT OKRAJA Za dvig osebne in družbene ravni

**PREDLOG DRUŽBENEGA NAČRTA ZA OKRAJ CELJE PREDVI-
DEVA VSAKO LETO ZA 8.5% VEČJO PROIZVODNJO IN DRU-
ZENI DOHODEK. — POUKAREK PRI RAZVOJU OBRTI, TRGO-
VINE, KMETIJSKE PROIZVODNJE IN PRI VSEH PANOGAH, KI
NEPOSREDNO VPLIVAJO NA ZVIŠANJE DRUŽBENEGA IN
OSEBNEGA STANDARDA. — PRIHODNJA SEJA OKRAJNEGA
LJUDSKEGA ODBORA BO POSVEČENA RAZPRAVI IN SPRE-
JEMANJU PERSPEKTIVNEGA NAČRTA ZA NADALJNIH PET
LET**

Okrajni ljudski odbor je pripravil predlog družbenega načrta za gospodarski razvoj okraja Celje v letih od 1957—1961. Istočasno je iz tiska izšla dokumentacija k družbenemu planu, ki vsebuje številne nadrobne dokumenta-

cije in elaborate za čim jasnejši pregled stanja in potreb gospodarskega in družbenega življenja v okraju, zlasti pa še v odnosu na predviden razvoj v bodočih 5. letih. Nemogoče je v kratkem sestavku po-

GLAVNI ODBOR SZDL SLOVENIJE

O NALOGAH SZDL NA VASI in pri organiziranju stanovanjske skupnosti

V torek je bilo v Ljubljani plenarno zasedanje Glavnega odbora SZDL Slovenije, katerega se je udeležil tudi generalni sekretar SZDL Jugoslavije tov. **Edvard Kardelj**. Na plenarnem zasedanju je predsednik Glavnega odbora SZDL Slovenije tov. **Miha Marinko** uvodoma govoril o pomenu VII. kongresa ZKJ, potem pa je Glavni odbor SZDL priporočil članstvu Socialistične zveze, sindikatov in drugih drugih družbenih organizacij, da se ob gradivu kongresa usposablja za čim uspešnejši razvoj naše socialistične skupnosti.

Po razpravi o VII. kongresu je tov. **Jože Ingolič** podal poročilo o delu socialistične zveze na vasi. Njegov referat je vseboval vse najvažnejše probleme, s katerimi so bodo morale organizacije SZDL na vasi bolj spoprijeti. Govoril je o tem, da je le ob večji in obsežnejši kmetijski proizvodnji možno doseči večjo življenjsko raven kmečkemu prebivalstvu, o tem, da je v zadrukah še vedno premalo mladine in žena, govoril je tudi o slabostih v sodelovanju med kmeti in zadrugami, o ljudeh, ki zavi-

rajo krepitev zadrug, nadalje o napredku socialističnih kmetijskih posestev itd. Na vse to pa je navezal zaključek, kako naj bodo politične organizacije na vasi mobilizator vseh poštenih kmetovalcev, da bi čim prej dosegli socialistične odnose med kmečkim prebivalstvom.

V razpravi, ki je temu referatu sledila, je govorilo več udeležencev zasedanja, med njimi tudi predsednik SZDL za celjski okraj, tov. **Franc Simonič**.

V popoldanskem delu je govoril tov. **Vlado Krivic** o nalogah pri organiziranju stanovanjskih skupnosti. Govoril je o tem, da mora pri organiziranju teh skupnosti biti prvotno in demokratično v polni meri zastopana, nato je govoril o materialni osnovi bodočih skupnosti in o nalogah organizacij SZDL ter ostalih političnih organizacij pri teh problemih. Z ugotovitvijo, da bodo stanovanjske skupnosti ena izmed najvažnejših oblik družbenega upravljanja, je tov. **Krivic** zaključil svoj referat.

dati vse najvažnejše postavke in podatke, ki jih predlog družbenega načrta celjskega okraja vsebuje. Zato bi se omejeli le na osnovne cilje in smernice tega predloga za gospodarski razvoj našega področja.

Perspektivni načrt, ki bo v prihodnjem obdobju v središču družbeno politične dejavnosti v okraju, bo dokončno sestavljen in sprejet šele po temeljiti razpravi v vseh voljenih organih, tako v okraju kot v občinah. Predlog načrta so dobili v roke vsi ljudski odborniki obeh zborov okraja Celje, istočasno pa vsi občinski ljudski odbori. Občinski ljudski odbori bodo te dni o predlogu načrta razpravljali na občinskih sejah in poslali svoje pripombe okrajnemu ljudskemu odboru. Prav tako bodo ljudski odborniki okrajnih zborov predlog načrta temeljito preštudirali, da bi na prihodnji seji, ko bodo načrt sprejemali, lahko dali svoje pripombe.

Predlog načrta so na okrajnem ljudskem odboru sestavljali polnih osem mesecev. Pri tem je sodelovalo poleg glavne komisije še devet podkomisij, poleg njih pa številni strokovni izvedenci za razna področja gospodarstva. Osnutek načrta so prediskutirali in dopolnili še v raznih pristojnih zbornicah in pa izvedenci društva inženirjev in tehnikov.

(Nadaljevanje na 3. strani)

Košnja in sušenje, to je bilo glavno opravilo na podeželju v teh dneh. Res je zaradi suše bila trava ponekod že kar preveč rumena in v slamnatih stebelcih, toda sušila se je dobro in hitro. Zdaj pa, ko je prineslo »odrešilni«
dež, ki kar lepo vztrajno pada, bodo morali počakati tisti, ki še niso naklepal kos...

Končno le z mrtve točke TURISTIČNI PROBLEMI ZGORNJE SAVINJSKE IN LOGARSKÉ DOLINE

Pred dnevi je bila v Planinskem domu v Logarski dolini konferenca, na kateri so razpravljali o turističnih problemih Zgornje Savinjske in Logarske doline. Konferenco je sklical Celjska turistična podzveza, udeležili pa so se jo zastopniki moziške občine, elektrogospodarstva, uprave za ceste, planinskega društva, pošte, cestnega prometa in drugi.

Namen konference je bil, da bi skupno ugotovili pomanjkljivosti, ki zavirajo razvoj turizma na področju Zgornje Savinjske doline. Ob zaključku konference so sprejeli nekaj sklepov, ki bodo v danih možnostih vsaj deloma spravili nezadovoljivo stanje v tem predelu z mrtve točke.

Zgornja Savinjska in Logarska dolina predstavljata po svojih naravnih lepota idealno področje za razvoj turizma. Zato bi merodajni morali posvetiti temu naravnemu kotičku mnogo več pozornosti in poskrbeti za dograditev turističnih objektov ter ureditev vsega ostalega, kar predstavlja osnovo za razvoj turizma.

Da turizem v tem predelu še danes ne dosega predvojnega stanja, nam nazorno pove število razpoložljivih ležišč, ki

jih je sedaj 570, medtem ko jih je bilo pred vojno 960. Torej je še vedno 390 ležišč manj kot pred vojno. Pomanjkanje ležišč je občutno zlasti v Logarski dolini, kjer je 200 ležišč manj kot pred vojno.

Da bi turizem dvignili na sodobno višino ter omogočili številnejši obisk, bi bilo potrebno predvsem izboljšati gostinstvo, povečati njegovo zmogljivost, urediti vodovod, elektrifikacijo, ceste in kanalizacijo. Za osnovo vseh teh ureditev pa bi morali najprej izdelati regionalni urbanistični načrt Zg. Savinjske doline ter poseben urbanistični načrt Logarske doline. Ti načrti so nujno potrebni, če hočemo zagotoviti, da bo ta naš najlepši predel takšen, kakršnega so nekoč zasnovali domači zidarji, predvsem pa tesarski mojstri, oziroma da bodo vse gradnje v skladu s naravnimi lepota teh krajev.

Velika pomanjkljivost v vseh krajih Zg. Savinjske doline je vodovod, ki je nesodoben, deloma pa ga sploh ni. Z postopno izgradnjo vodovoda bi morali urediti tudi kanalizacijo. Brez vodovoda si seveda ne moremo zamisliti sodobnega turizma. Nič manjša pomanjkljivost ni elektrifikacija predvsem od Luč do

Logarske doline in ozke ter vijugaste ceste, ki zdaleč več ne odgovarjajo sodobnemu prometu.

V LOGARSKI DOLINI bi bilo treba dograditi Plesnikovo gostišče in urediti penzion sester Logar, ker je sedaj preokromno in nesodobno urejen. Prav tako bi bilo treba dokončati penzion Logar, ki že nekaj let v grobem pozidan stoji neizkoriščen. Ta ureditev je nujna in bo moral občinski ljudski odbor Mozirje o tem čim prej izreči odločno besedo. Čim bo namreč urejen penzion Logarjevih sester, penzion Logar in gostišče Plesnik, bo v Logarski dolini 150 postelj več, kar bi približno odgovarjalo predvojnemu stanju in potrebam v času sezone.

V SOLČAVI bi bilo potrebno opustiti gostišče Rinka, ki ni primerno za gostišče, urediti pa bi morali gostišče s tujskimi sobami v novozgrajenem združenem domu. Tudi zunanji izgled kraja bi bilo treba primerno urediti, saj je bila nekaj Solčava znana kot ena najlepših naših gorskih vasi.

V LUČAVI so dani vsi pogoji za razvoj turizma, vendar v zadnjih letih ni bilo na tem področju posebnega napredka. Letos bodo uredili gostišče Ojstrica, ne bi bilo pa odveč, če bi uredili tudi bivše gostišče Raduha. Zaradi velikega števila turistov in izletnikov, ki gredo skozi Luče, bi bilo treba zunanji izgled kraja tudi primerno urediti.

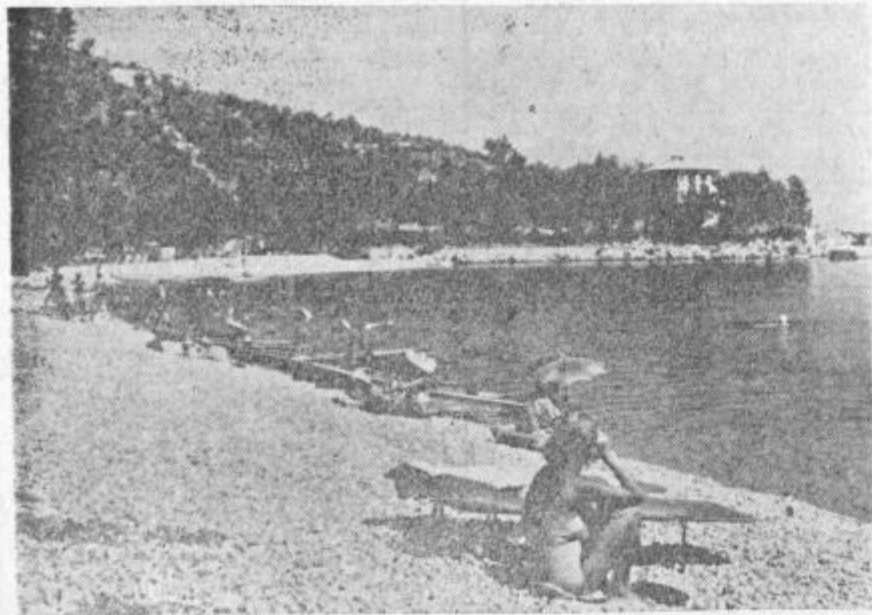
LJUBNO je v zadnjem času doseglo največ uspehov, saj je bilo lani v tem kraju 9 tisoč nočitev. Več kot v Logarski dolini. Skozi Ljubno so razširili cesto in ne bo se več primerilo, da se bodo vračali veliki avtobusi, ki niso mogli skozi »ljubenske cestne ožine«. V Ljubnem bi bilo potrebno zgraditi kopalnice ter večje penzijsko gostišče.

GORNJI GRAD letos urejajo, vendar se pri tem postavlja vprašanje, ali je lokacija weekend naselja pravilna, kajti o tem sta dva deljena mnenja. Dograditi pa bi bilo potrebno predvsem tujske sobe v gostišču Turist.

V MOZIRJU pripravljajo akcijo za olepšanje kraja. Najbolj pereče vprašanje pa je vodovod v samem trgu in na Mozirski planini. Tudi potreba za sodobnim gostiščem prihaja vedno bolj v ospredje.

(Nadaljevanje na 6. strani)

SONCE IN MORJE

Letos bo Okrajni odbor počitniške zveze v Celju izvedel poleg potovanja in pohoda v Sutjesko še štiri štirinajstdnevna letovanja v Medveji pri Reki, in sicer od 1. julija do 31. avgusta. Letovalce bodo štiri izmene, v vsaki po 100 članov počitniške zveze. — Ker se je letos občutno dvignila najemnina, je komisija za izvedbo letovanja pri Okrajnem odboru počitniške zveze v Celju primorana zvišati dnevno ceno na 300 din za osebo.

Medveja je letoviški kraj blizu Opaticje z najlepšo plažo v Istri. Razen tega je taborni prostor oddaljen od plaže le 50 metrov. Kraj leži pod Učko in ima, kar je v Istri redkost, izvrstno pitno vodo. Letoviščarji bodo razpolagali z električno napeljavno in sprejemniki, razen tega pa tudi s tušem; v neposredni bližini pa bo moč dobiti vedno sveže sočivje in sadje.

15.000 litrov mleka dnevno

NOVA MLEKARNA BO STALA 155 MILIJONOV. NAČRTI SO ODOBRENI. USTANOVILJEN JE GRADBENI ODBOR IN RAZPISANA LICITACIJA. KMA-LU BODO ZAČELI Z GRADNJO. CENE — NEIZPREMENJENE.

Menda ni skrivnost, da je sedanja celjska mlekarina v Kocbekovi ulici eno najbolj nevdružnih podjetij v Celju, saj dela v pogojih, ki komaj še ustrezajo — prostori so neprimerni, stroji iztrošeni in v nenehni popravili, kar stane navsezadnje lepe vsote denarja. Razen tega tudi center ulice za podjetje, ki prične »razgrajati«
že navsezgodaj, kakor temu pravijo prebivalci, nikakor ni primeren. Zato in predvsem zavoljo splošne potrebe je odločitev oblastnih forumov za postavitev nove mlekarne nadvse razveseljiva.

Nova mlekarina bo dograjena še letos. Stala bo pri vrtnarski šoli na Ljubljanski cesti. Sredstva sta prispevala OLO in občina Celje, medtem ko so devizna

sredstva obljubile zadruga; investitor pa je Gospodarska poslovna zveza v Celju. Gradbena dela sama bodo stala 25, obrtniška dela 47 milijonov dinarjev, medtem ko bodo vse drugo porabili za nabavo strojev. Po vsem tem so se, si lahko obetamo zgradbo, ki bo v celoti zadovoljila pogojem in potrebam po tem tako rekoč osnovnem življenjskem artiklu. Njena dnevna proizvodnja mleka bo 15 tisoč litrov; lahko ga bodo odkupovali tudi na širšem terenu, kar je danes dejansko nemogoče. In še to: potrošniki bodo dobivali ustekleničeno mleko na dom; kolikor ga bo ostalo, ga bo mlekarina lahko predelala. Kljub temu pa bodo cene ostale nespremenjene.

ogled po svetu

Menda smo ljudje vse žibljene razpeti med protislovja in nasprotja in prav zato z naslodo iščemo »ritmičnih sozvočij« v sebi in zunaj sebe. Če jih ne najdemo, si jih z utvarami radi pričarujemo. Tako je nedavno znan evropski filozof svetoval vsem narodom, naj rešijo politična in gospodarska nasprotja z arbitražo — kar je prozaično ime za ona pesniška sozvočja zgoraj. Arbitražo naj reši človeški rod uničenja, ki mu z njim grozi atomska vojna.

Kajti — stvari gredo svojo pot naprej! »Večni drugi«, maršal Montgomery, ki je v senci Eisenhowerjevi pridrl 1. 1945 do Labe in ima v svojem plemiškem naslovu tudi El Alamein v spomin na zmago nad nemško pučavsko liscio Rommelom, je dejal, da se tista antična formula »kdor hoče mir, naj se pripravlja na vojno« za današnjo rabo glasi takole: »Kdor hoče mir, se mora razumeti na vojno.« V tem smislu svet ne zamudi ničesar. Norveška je privolila, da dobi rakete »Nike«, Nemčija je dobila rakete Radstone in proizvajajo 800 letal v tovarnah, s katerimi je Göring grozil vsemu svetu. Anglija kupuje v ZDA atomsko tovarno za atomske podmornice in kani zgraditi letalo, ki bo letalo z brzino 3200 km na uro. In še marsikaj podobnega, kar vemo in ne vemo. In to v času, ko pravzaprav še ni sklenjen mir po drugi svetovni vojni, ko se tu in tam še vedno znajde pred kriminalom kak SS-ovski vojni zločinec.

Svet stoji na razpotju kakor Heraklej, s tem razločkom, da ni oborožen kakor on z gorjaco, marveč s fantastično močjo, kakršne si človek ni pripisoval v najbolj razboritih bajkah in pripovedkah. Na tem razpotju ga je zadnje čase »obsenčilo« vendarle spoznanje, da bi bilo dobro sestati za mizo in poskusiti z »arbitražo«. Zastopnika obeh »ostrogst« prikimala, Eisenhower in Hruščev. Rusi predlagajo naj se tehnični razgovori vodijo v Moskvi, Amerikanci so za Zenevo. Upajmo, da stvar ne bo šla na prestij. Gre za tehnično stran ustavitve jedrskih poskusov, medtem ko se načelne strani izogibljajo vsi. Ne ve se še, ali gre samo zato, kolikšna je možnost vzpostaviti nadzorstveni sistem, ali pa je to tiha pripravljenost na mednarodni sporazum o ustavitvi poskusov. Če bo ta stvar stekla, bodo ustvarjeni pogoji, da svet nekako le pride iz zagate, vsaj kar zadeva razorožitve. ZDA so pokazale dobro voljo že s tem, da so odstavile atomskega šefa Straussa, ki je bil zoper Stassenovo politiko, zoper vsako popuščanje in vselej za najhujše oblike hladne vojne.

Preizkušnja za »arbitražo« bo tudi konferenca o mirolni izbiri Antarktike, če bo do nje prišlo. Tudi tu bo šlo pravzaprav za to, ali sta oba bloka zmožna izdelati spravo, če pa ne te, pa vsaj za silno poravnano, kompromis.

Nekaj takega bi rad general Charles de Gaulle dosegel v Alžiru, kamor je po prevzemu oblasti odletel. Ni šel tja s kakšnimi posebnimi aduti v rokah, kajti večina, ki mu jo je izglasoval parlament, ni bila impozantna. Razpoloženje francoske javnosti so dobro označile karikature, ki so izšle tudi v naših listih. Ena od teh prikazuje Mariano, ki jo bo zdaj zdaj požrl alžirski lev. Ena sama brv jo lahko reši, De Gaulle. Če uide levo po njej, jo na drugi strani prepada čaka diktatura. Druga: Francoske stranke so kakor Liputanci zvezale Gulliverja — De Gaulle, ali kaj, Gulliver je pač Gulliver, ki se kaj malo meni za apetite francoskih meščanskih strank, kaj šele za delavski razred, čeprav bi moral v politični geometriji računati z vsemi.

Delavski razred! Razdeljen je na tri barve, na tri tabore, vsak tabor zavzema do De Gaulle in Alžira svoje posebno stališče. Teško, če bo v usodi Francije pomenilo tisto, kar bi lahko, če bi bil enoten in imel trdno, sposobno vodstvo, ki ne bi položaja samo analiziralo, marveč ga tudi reševalo, ne samo kritiziralo, marveč tudi ukrepalo.

In tako je De Gaulle v Alžiru ponujal spravo kakor pred 13 leti, kakor da se ni medtem ničesar spremenilo. Ni bil jasen v besedah, vendar toliko, da svet ne dvomi o tem, kje so njegove simpa-

Dan prosvetnih delavcev v Celju NALOGE PRI VZGOJI MLADINE SO ODGOVORNE

V SOBOTO JE BILO V CELJU VELIKO ZBOROVANJE UČITELJEV, PROFESORJEV IN VZGOJITELJEV IZ CELJSKEGA OKRAJA, KI SO SE GA POLEG VEČ KO 1000 PROSVETNIH DELAVCEV UDELEŽILI TUDI PREDSTAVNIKI NAŠEGA DRUŽBENEGA ŽIVLJENJA: ČLAN IZVRŠNEGA KOMITEJA CK ZKJ FRANC LESKOŠEK, PREDSEDNIK SVETA ZA SOLSTVO LRS VLADKO MAJHEN, PREDSEDNIK OKRAJNEGA ODBORA SZDL V CELJU FRANC SIMONIC, PREDSEDNIK OLO CELJE RIKO JERMAN, PREDSTAVNIKI DRUSTEV UČITELJEV IN PROFESORJEV IZ ZAGREBA, LJUBLJANE, MARIBORA, TRBOVELJ TER DRUGI

Na dopoldanskem zasedanju v veliki unionski dvorani, ki je bila tokrat presetna in tudi ni mogla sprejeti vseh

udeležencev, so prosvetne delavce pozdravili predstavniki političnih forumov in jim zaželeli pri njihovem nadaljnjem

Meteorologi napovedujejo vroče poletje

POGOVOR NAŠEGA SODELAVCA Z METEOROLOGOM B. KOLJČICKIM

Poletje, ki prihaja, bo dokaj vroče, obeta se veliko toplih dni celo z neznosno pripeko — je povedal našemu sodelavcu Boris Koljčicki. To predvsem velja za drugo polovico poletja in deloma za september.

Svojo prognozo utemeljuje med drugim tudi na starih meteoroloških statistikah, iz katerih se jasno vidi, da se vsakih 45 let v pretežnem delu Evrope in tudi pri nas pojavijo izredno vroča poletja. Takšne vročine so bile 1778., 1823., 1868. in 1913. leta in skladno temu naj bi se ponovile tudi 1958. leta. Drugi činitelj, ki ga ta meteorolog upošteva kot važen pri ugotavljanju prognoz, je kulminacija sončnih peg, ki prav tako pada letos.

Iz te splošne prognoze je on izdvojil junij. Po njegovem mnenju bo ta mesec dokaj svež in vlažen s pogostimi in

tije in kakšni so njegovi načrti. FLN, alžirski osvobodilni odbor v Kairu, mu je že odgovoril, češ da je s svojim predlogom o integraciji Alžira pokopal sleherno možnost, da bi uredili alžirsko vprašanje s pogajanj na podlagi priznanja alžirske neodvisnosti. Ubral je pot dosedanjih vlad in odobril stališča francoskih ekstremistov okoli Massuja. Tako FLN, ki najbrže presoja De Gaullov obisk v Alžiru v njegovih končnih rezultatih. In verjetno ima FLN prav.

Kajti, ali ima smisel govoriti o 10 milijonih Francozov mohamedanskega porekla? Ali se je Franciji posrečilo te milijone navezati nase in jih integrirati v nekaj desetletjih? Ali jim De Gaulle res lahko vrne človeško dostojanstvo s »svobodnimskimi politivami, ki bi se vršile v senci 500.000 vojakov? Ali je federacija ali integracija možna, če gre pri tem le za interese 1 milijona francoskih priseljencev? Pot iz te zagate je ena sama: Francija mora ustvariti pogoje za sodelovanje, vendar ne z vojaško zmago nad uporniki, ki jim general De Gaulle ponuja roko sprave, Vae victis! Gorje premaganim, to velja vselej! Stari general ne more z besedami zakriti dejstva, da si »veličastno obnovo« francoske veličine predstavlja z obnovo francoskega imperija, ki mu je verjetno že odbila ura, ko bi se lahko povezal s tenkimi nitkami nekakega Commonwealtha. To, kar je De Gaulle hotel v Alžiru, so včasih imenovali kvadraturu kroga. Pohvalil je Massujevo armado in ponujal spravo. Ni čuda, če so mu Massujevi ljudje v Alžiru zrastle čez glavo.

Pri vsem tem pa je Francija slej ko prej v hudi stiski. Zadnje posojilo v ZDA je že porabila, medtem ko so zlate rezerve Zahodne Nemčije zrasle že na 24 milijard mark. Poleg ZDA je ta edina država, ki razpolaga s tako rezervno. Ni čudno, če je gospodarski minister Erhard De Gaulle zapretil! Istočasno išče Mac Millan v ZDA stabilizacijsko posojilo za angleško gospodarstvo.

In končno: Nekateri pravijo, da se je jugoslovanska politika spremenila. Drži nasprotno: do sprememb v sovjetsko-jugoslovanskih stikih je prišlo prav zato, ker se naša politika ni spremenila.

T. O.

vzgojnem delu kar največ uspehov. Mednje je prišel tudi tov. Franc Leskošek-Luka, ki je v svojem pozdravnem govoru poudaril velike in odgovorne naloge pri vzgoji mladine; tov. Vladko Majhen, ki je govoril o šolski reformi ter dejal, da je sedaj nastopilo obdobje, ko bodo lahko organizacijske probleme našega šolstva reševali konkretno. — Zadnje čase se je o reorganizaciji šol precej govorilo in tudi pisalo, in te reorganizacije bodo najprej izvedene v osnovnem šolstvu, medtem ko čaka prosvetne delavce pri reorganizaciji našega strokovnega šolstva kakor tudi pri ureditvi izobraževanja odraslih, še težko in veliko delo.

Ker je bil prvi del posvetovanja posvečen predvsem posameznim organizacijskim vprašanjem, strokovnemu izpolnjevanju članov znotraj društev in strokovnih aktivov in materialnim vprašanjem šol, je tov. Simončič v svojem govoru zagotovil, da bodo okraji in občine v obdobju naslednjih let s svojimi sredstvi omogočile, da se bo stanje naših šol izboljšalo predvsem v pogledu delovnih pogojev. — V celjskem okraju je še dosti šol, ki trpijo na pomanjkanju primernih, za uspešno šolsko in pedagoško delo potrebnih in neizogibnih prostorov, pa prav tako tudi na pomanjkanju učil. Oboje je v medsebojni povezavi in nujno. V načrtu celjskega okraja je zgrajev 16 novih šolskih poslopj, od katerih jih je nekaj že v gradnji. Tako je upati, da bo s časom rešen eden velikih problemov, ki danes tu in tam predstavlja občutno pedagoško vzgojno oviro.

Na koncu so udeleženci zborovanja poslušali še pedagoško predavanje profesorja Gustava Šišiha o liku sodobnega vzgojitelja; popoldne pa so si nekateri ogledali rimske izkopanine v Šempetru, nekateri pa predstavlo Rokсандičevega Babilonskega stolpa v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju.

RAZPRAVA O STANOVANJSKIH SKUPNOSTIH

Odborniki občinskega odbora SZDL v Slov. Konjicah so na drugi seji razpravljali o stanovanjskih skupnostih v občini. Pri tem sicer ni bilo sprejetih posebnih sklepov, ker je bil odbor mnenja, da bo potrebno to še proučiti na terenu z volivci. Vse kaže, da bo v konjski občini možno ustanoviti te skupnosti poleg v Konjicah še v Zrečah, Vitanju in morda tudi v Ločah. Vsekakor pa bodo pri tem imeli odgovorno nalogo in vlogo sami krajevni odbori SZDL, ki bodo o tem razpravljali tudi z ostalimi organizacijami v teh krajih, preden bodo sprejeti dokončni sklepi.

RAZVESELJIVO: letos več vajencev kot lani

Po poročilih sveta za delo bo v konjski občini letošnje leto sprejetih v uk precej več vajencev kot lani. Posebna komisija, ki je obiskala večino podjetij ter zasebnih obrtnikov, je zbrala potrebne podatke, na osnovi katerih bodo ti vzeli v uk nad 100 vajencev, kar je za okoli 20% več kot lani. Vendar ta številka še ni dokončna ter se predvideva, da jih bodo v nekaterih podjetjih vzeli še več, kot so prvotno predvidevali. Zlasti so se pri tem izkazala večja podjetja v občini (KOSTROJ, KONUS, TKO Zreče, LIP Konjice in Tovarna kovinskih izdelkov v Vitanju), prav tako pa ne zastojajo tudi manjša ter zasebni obrtni mojstri. Za večja podjetja je to povsem razumljivo, saj povsod manjka kvalificiranega kadra.

Pri tem pa se je pokazalo, kar je sicer aktualno tudi v drugih krajih, da med mladino za nekatere poklice sploh ni zanimanja. Tako na primer opekarna v Ločah že nekaj časa išče vajence za priučenje v tej stroki, toda nihče se ne javi. Pogoji dela so tu res nekoliko

težji, delo je težko in umazano, toda vsi mladi fantje pa tudi ne bodo mogli biti električarji, mehaniki, ključavnicarji in podobno. Nekaj sličnega se kaže še v nekaterih drugih panogah, ki nimajo dovolj naraščajoča ter je povprečje zaposlenih po starosti dokaj visoko.

Glede zaposlitve delovne sile v občini pa številke povedo, da je dobilo v prvih petih mesecih zaposlitve 372 ljudi, med katerimi je 248 moških in 124 žena. Največ so jih vzela podjetja, ki rabijo delovno silo le v času sezonskega dela, to je zlasti v gradbeništvu, nekaj manj pa tudi ostala podjetja. Pri tem se je močno znižalo število tistih, ki soo prejemali kot začasnno nezaposleni oskrbnino in otroški dodatek. Samo na tej datvah je v občini bilo v letošnjem letu doslej izplačanih okoli en in pol milijona dinarjev, kar je le precej visoka vsota. Pri zaposlovanju pa je značilno to, da vsak želi priti le v tovarno, tako da tu in tam že manjka ljudi na kmetih, kjer se skoraj nihče neče zaposliti.

Priprave za proslavo Dneva borcev in obletnice borb na Sutjeski

Občinski odbor ZB NOV v Slov. Konjicah je že pričel s precej obsejnimi pripravami za proslavo Dneva borca in obletnice borbe na Sutjeski. Na skupnem sestanku predstavnikov društev in organizacij je bil sestavljen okvirni program prireditve, hkrati pa je bil postavljen ožji štab, ki bo vodil akcijo. Še v času pred praznikom bo v Slov. Konjicah predavanje o bojih na Sutjeski. Na predvečer praznika Dneva borca bo v Slov. Konjicah koncert domače godbe na prostem v parku pri kmetijskem gospodarstvu. Tu bo tudi družabno prireditev, poleg tega pa občinski odbor ZB predvideva več patrol, ki bodo obšle nekatere okoliške kraje, znane iz časov NOB.

V okviru proslav za »Dan vstaje pa bo v Slov. Konjicah okrajni gasilski festival, ki bo med največjimi tovrstnimi prireditvami v tej okolici. Pričakuje se, da bo v teh dneh prišlo v Konjice nekaj tisoč gasilcev iz vsega okraja. Po-

leg tega pa bo v teh dneh v Konjicah odprta še gospodarska razstava, ki bo pokazala razvoj gospodarstva na vseh področjih.

BELEŽKA IZ PREVORJA

Pod vodstvom učiteljice Elizabete Hočevarjeve, ki je z ljubeznijo in požrtvovalnostjo vzgojila tamburaški zbor, se je le-ta prejšnjo nedeljo predstavil svojemu občinstvu s prvim javnim nastopom. Mlade tamburaše, ki so poželi zasluženi aplavz, je poleg gostov iz Celja obiskal tudi mladinski tamburaški zbor iz Stor, ki je skupaj s prevorjskim odigral nekaj pesmi. Občinstvo je bilo navdušeno. Prebivalci, ki so ob tej priliki izrazili zahvalo tudi Železarni Store, ki je mladim tamburašem-gostom omogočila brezplačni prevoz, želijo, da bi bili stiki med njimi in prebivalci iz Stor tesnejši in pogostejši.

P. M.

Borba proti negativnim družbenim pojavom

Beračenje, delamrznost, potepuštvu in prostituciji spadajo med negativne družbene pojave, ki jih v manjši meri srečujemo tudi pri nas in se mora socialistična družba proti njim beriti z ustreznimi preventivnimi ukrepi. Zato je bila nedavno pri Republiškem svetu za socialno varstvo — pod vodstvom sekretarja tovarišice Arkove — sklicana konferenca predstavnikov tajništev za socialno varstvo in tajništev za notranje zadeve vseh okrajev, kjer je bila obravnavana celotna problematika in analiza teh pojavov.

Prostitucija, beračenje, potepuštvu in delamrznost je v zadnjih letih pri nas sicer v upadajo, vendar obstajajo še razna žarišča, kot Ljubljana, Maribor, Celje — poleti pa tudi Bled in Portorož. Te pojave omogoča vsekakor premajhna splošna skrb in pomanjkljiva preventivna dejavnost na področju socialne politike.

Pojav beračenja je čez poletje večji, ker se ostalim beračem pridružijo celo oskrbovanci domov za onemogle. Prav tako je v porastu tudi beračenje ob raznih prireditvah, na sejnih, kopalščih, pred cerkvenimi vrati in v turističnih krajih. Sem spada tudi nezdrav pojav, ko celo starši pošiljajo otroke v poznih večernih urah prodajati cvetlice in druge predmete v lokale.

Klateži so v najdem času bolj redek pojav, srečujemo pa jih še v poletnem času. Tako imenovane »devizarke« se selijo iz kraja v kraj in se navadno pojavljajo pri večjih prireditvah, kamor prihajajo tuji. »Barakarice« (žene, ki so izkoriščale in tudi bile izkoriščane predvsem od raznih sezonskih delavcev), so pri nas le še redek pojav. Tudi razne »službice« in »zaupne službenke« raznih vodilnih mojstrov, direktorjev itd. so spričo budnosti družbenih organov domala izumrle.

Tiha — a vendar vidna zadeva je status tako imenovanih »boljših prijateljic« za »višje dopolnilne zaslužke«, ki je tudi precej negativno socialno in družbeno zlo, ki povzroča razkol v marsikateri družini. Zal pa je zakonodajna in praksa v tem pogledu krivična, ker načelno preganja le žensko, ne pa tudi moškega zapeljivca, ki je vsaj 50 odstotno soodgovoren, če že ni glavni krivec.

Tudi raznim »stepiharjem«, ki prodajajo manjše število manjvrednih preprog, vlačijo pa s seboj celo družino (le s čim jo lahko preživljajo!) bo treba posvetiti več pozornosti.

V našem okraju cigansko vprašanje ni občutnejši problem. Omenjamo pa za ilustracijo Mursko-soboško občino, ki ima nad 800 ciganov in od teh niti 10 ni stalno zaposlenih.

Za našete pojave bo potrebna tudi v celjskem okraju v bodoče večja budnost in vsestransko preventivno delo. Zaradi tega je bil v Celju pred kratkim sestanek vseh predsednikov občinskih svetov za soc. varstvo in varstvo družine ter zaščitne matere in otroka, na katerem so podrobno obravnavali vse pereče probleme tega področja. Občine pa so dobile v pregled in obravnavo razne analize in predloge za delo na polju vseh socialnih služb. Nujno bo, da bodo pri socialno-preventivnem delu sodelovali še v večji meri vsi upravni, družbeni in politični organi ter karikativne ustanove, da si ustvarimo potrebna finančna sredstva in sposoben kader — socialne delavce, ki naj zavzamejo ključne položaje teh služb. (Naj mimogrede omenimo tole značilno primerjavo, ki naj podkrepni nujno po vzgoji čim večjega števila socialnih delavcev: na 1 župnika in 1 kaplana je nekdo prišlo 3400 prebivalcev — danes pa imamo v socialistični družbi na 40.000 prebivalcev samo 1 socialnega delavca.)

Il gornjim navedbam je končno treba še pripomniti, da te negativne pojave zasledujemo največ pri socialno ogroženih in duševno iztirjenih ljudeh. Vendar pa se bolj nevidno in neregistrirano isti pojavi zasledijo tudi v tako imenovani »boljši družbi« in bi zato šola, splošna vzgoja in vsestranska budnost celotne družbe morala poseči tudi v te ostanke malomiščnosti in iste negativne pojave presojati z enakim merilom.

F. R.

Trg. podjetje »Hmeljar«, Petrovčeve sprejme za poslovalnico L i b o j e TRGOVSKEGA POMOČNIKA all POMOČNICO.

DOBRI PASTIR DE GAULLE

Na obisku v Rogaški Slatini

Smo kar zadovoljni

Zdraviliški dom v Rogaški Slatini. V njem si naši delovni ljudje pridobivajo novih moči.

Ceprav še ni glavna sezona, je v Rogaški Slatini že dokaj živo. Gosti se sprehajajo po parku, posedajo na klopih, kramljajo, igrajo karte. Največ je slišati hrvatsko, tu in tam tudi dalmatinsko narečje.

Vstopila sva v turistični urad. Prijazno nas je sprejel vodja informacijske pisarne Martin Kene. Kmalu smo bili v živahnem pogovoru.

— Kakšni so letos izgledi, je že dovolj gostov?

— Smo kar zadovoljni. V prvih petih mesecih je 15.000 nočitev več kot lani. Povprečna doba bivanja je narasla za 3,2 dneva v primerjavi z istim časom lani. Inozemcev pa je 3-krat več kot lani, največ Avstrijcev, v avgustu pa dobimo tudi goste iz Italije.

— Sedaj imamo že 580 gostov. Od teh je 433 oskrbovancev Zavoda za socialno zavarovanje.

— Koliko jih lahko Rogaška sprejme?

— Če upoštevamo tudi stanovanja pri zasebnikih, lahko sprejmemo 1540 gostov, postelj v hotelih pa je 1100. Torej, polovica hotelskih zmogljivosti je že zasedena.

— Kako ste se pripravili na letošnjo sezono?

— Letos je Rogaška Slatina že kar precej spremenila svoje lice. Postala je lepša. Uredili smo fasade hotela Trst, Zagrebškega, Uradniškega in Stritarjevega doma. Slovenski dom pa je najbolj eliten hotel. V njem je največ samoplačnikov in je že na pol zaseden.

— Kaj pa voda, kako ste rešili ta problem?

— Vođe letos ne primanjkuje. To smo rešili z zajetjem pri Poljčanah. Zgradili smo tudi črpalno napravo in transformator ter napeljali cevi od zajetja do rezervoarja. Še letos pa bo iz tega zajetja napeljan vodovod do steklarne in steklarske šole.

— In okolica okrog hotelov?

— Komunalni zavod, ki je uredil vodovod, je uredil tudi vso okolico zdravilišča: parke, poti; sedaj lepšajo ožje vrečno področje, za Novo Svicarijo pa urejajo ribnik in okolico. Tudi dolgoletni problem je rešen — dobili smo javna sodobna stranišča.

— Kaj pa bodoči načrti?

— Petletni perspektivni načrt predvideva 413 milijonov sredstev za novogradnje, adaptacije in opremo. Od tega je že 25 odstotkov realizirano. Hotel Trst je sodobno urejen, prav tako kuhinja v Zdraviliškem domu in pomožne kuhinje v Slovenskem domu. Tudi hidroterapija je sodobno opremljena. V ta namen je bilo uporabljenih 46 milijonov lastnih sredstev. Za ostala dela pa so že pripravljene elaborati in v prihodnjih letih bo treba sodobno urediti Beograjski in Slatinski dom, predvsem pa hotel Styria. Lani je bilo investiranih 46 milijonov, letos pa bo porabljenih še 113 milijonov. Naj dodam še to, da je lani republiška uprava za ceste asfaltirala cesto od Strosmajerjevega doma do postaje, letos pa bo občina in steklarne nadaljevala asfaltiranje do steklarne.

izmuznil, ko je opazil, da čakamo nanj. Vsedli smo se v njegovo pisarno in nadaljevali pogovor.

— Kot vidim vam ne bo kmalu zmanjkalo dela, sem se pošalil.

— Tega se pa res ni bati. Ceprav še ni glavna sezona, je Zdraviliški dom že skoraj polno zaseden. Naša zmogljivost je za 455 gostov, sedaj jih je pa že 433, vsi socialni zavarovanci.

— In kako so zadovoljni.

V glavnem so zadovoljni. Zelo dobro se počutijo v Rogaški Slatini. Ni pa nekaterim všeč hrana, češ da je premalo pikantna. To so »gurmani«, ki so prav zaradi premasne in preveč papricirane hrane prišli semkaj na zdravljenje. Pri nas se zdravijo ljudje, ki bolehalo na želcu in želodcu ter sladkorno bolni. Zato je hrana strogo dietna. Vse kuhamo na olju in margarinu. To pa mnogim ni všeč, kakor da pozabljajo, da so na zdravljenju.

— Koliko stane dnevna oskrba?

— Kljub podražitvam mesu in nekaterim živilom je cena oskrbnega dne ista kot lani — 1200 din. Hrana je izdatna, saj imajo 5 obrokov na dan.

— Kaj pa za zabavo gostov, kako skrbite?

— Pri nas ni nobenemu dolgčas. Vsakdo lahko najde svojega »konjička«. Petkrat na teden so kino predstave. Sedaj smo nabavili še en projektor in široko platno za cinemaskop filme. Dvakrat tedensko ples v veliki dvorani, od

časa do časa pa gostujejo glasbene in folklorne skupine. Preteklo soboto so gostovali gojenci glasbene šole iz Celja. Razen tega imajo gostje v lepo urejenih klubskih prostorih bogato knjižnico. Tam je na razpolago tudi biljard, šah, karte in časopisi.

— In težave, skrbi? Gotovo tudi vi niste brez njih?

— Največji problem za nas je hotel Styria, ki spada v sklop Zdraviliškega doma. Ta hotel je skrajno nesodoben, brez vode v sobah in z zastarelimi hodniki. Gostje, ki v njem stanujejo, se upravičeno pritožujejo, saj so prikrajšani za marsikaj. Nujno bi ga bilo treba urediti. Pri republiški investicijski banki smo zaprosili za 28 milijonov kredita in sedaj čakamo odločitev. Iz lastnih sredstev bomo prispevali 30 odstotkov. Zeleli bi, da bi vsaj letos začeli obnavljati ta hotel, sicer ne bo obnovljen do glavne sezone v prihodnjem letu.

Zvedeli smo še, da bi radi uredili paviljone za pitje zdravilne vode in modernizirali zastarele stroje za polnjenje steklenic, saj je njihova voda Donat. Styria še posebej pa Tempel vedno bolj iskana pivosod po državi.

Rekordna proizvodnja „ŽIČNE“ v Celju

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV »ŽIČNA« V CELJU JE V ZADNJIH LETIH NAPRAVILA VELIK RAZVOJ. — PODJETJE SE VEDNO BOLJ UVELJAVLJA NA JUGOSLOVANSKEM TRZIŠČU. — PRED LETOM JE PODJETJE Z NOVIM PROIZVODOM HITRO OSVOJILO TRG. — Z RAZŠIRITVIJO TOVARNE BI LAHKO ZAPOSILILI SE 100 NOVIH DELAVCEV. — V PRVEM ČETRTLETJU SO PRESEGLI PLAN ZA 81 ODSOTKOV.

»Žična« je bila pred dobrimi petimi leti še v sklopu tovarne tehtnic in sit v Celju. Ko so bili zrela že vsi pogoji za osamosvojitve, se je podjetje osamosvojilo in od takrat se ta tovarna kljub težkim okoliščinam prebija od uspeha do uspeha. Podjetje se je začelo vedno bolj uveljavljati na jugoslovanskem trgu, kljub težavam, s katerimi se mora boriti iz dneva v dan. Teh ni malo. Pomanjkanje delovnih prostorov, zastareli in izrabljeni stroji, saj so nekateri stari že čez 30 let, komplicirana in težka nabava surovin. To so težave, s katerimi se uprava tovarne in delavski svet največkrat spoprimeta. V tovarni se trudijo, da bi stroje obnovili, saj so nekaj manjših strojev celo izdelali sami, vendar vsega ne zmorejo.

Njihovi glavni izdelki so pletivo, tkanina (platno), kovinsko pohištvo, transportni žični trakovi, šlarafija sedeži za avtomobile, divane, kavče itd. Ti izdelki so tako cenjeni, da ponudbe kar dežujejo in vseh kupcev skoraj ne morejo zadovoljiti. To bi lahko uresničili le tedaj, če bi tovarno razširili in obnovili stroje. To je za njih največji problem in o njem razpravljajo največkrat tudi delavski svet. Za nabavo novih strojev bi rabili devize, teh pa ni. Delno so si pomagali s tem, da so sami napravili najmodernejši stroj za izdelavo spiralnih vzmeti.

Razširitev tovarne pa bodo skušali rešiti v mejah možnosti s celjsko občino, saj bo prej ali slej občinski zbor proizvajalcev moral o tem vprašanju izreči odločno besedo. Poleg proizvodnih uspehov je razširitev važna še zato, ker bi tako lahko zaposlili še 100 delavcev.

Kljub občutnemu pomanjkanju surovin je tovarna lani prekoračila proizvodni plan za 19,6%. K temu uspehu je vsekakor pripomogla dobra in načrtna organizacija dela, dobro gospodarjenje, solidna izdelava in konkurenčne cene. O vseh teh vprašanjih je pogosto razpravljajal delavski svet in uspehi, kot vidimo, niso izostali.

Rekordno proizvodnjo pa je kolektiv dosegel zlasti v prvem četrtletju letošnjega leta, saj so količinski plan presegli za 81,49%, finančni pa za 60,53%. Res je sicer, da so v prvem četrtletju zaposlili nekaj novih delavcev, vendar je to število minimalno napram uspehom, ki so jih dosegli.

V tem kolektivu je družbeno življenje na zadovoljivi višini. Zlasti delaven je mladinski aktiv, ki ga vodi prizadeven mladinec Milan Kranjc. Skoraj vsi mladi pa so člani društva Ljudske tehnike v tovarni, kjer aktivno delajo zlasti v strojnem krožku, v katerem so izdelali nekaj prototipov novih strojev.

K. L.

Otroci dvigajo svarilni prst: Za red in varnost na cestah

Kadar nekdo obupa, da bi odrasle ljudi prepričal o potrebnosti in koristnosti nečesa, potem se posveti vzgoji mladine, kateri gre lažje v glave in ki je bolj sprejemljiva za vse...

Toda pustimo šalo na strani. Namen Tajništva za notranje zadeve v Celju ni bil take prirode, kot jo uvodoma beležimo, čeprav imamo vtis, da se mladina za prometne zadeve bolj zanima kot bi se morali odrasli. Tajništvo je sprožilo množično akcijo med šolsko mladino zato ker pričakuje, da bo na tak način vzgojilo čim več bodočih »odraslih državljanov« in da bo zmanjšalo ali pa celo odpravilo prepogoste nesreče, katerih povzročitelji in neredke žrtve so ravno otroci.

Po vseh šolah je Tajništvo za notranje zadeve razposlalo razpis za spise in

risbe o prometu in varnosti na cestah. Uspeh je bil presenetljiv. Pri razpisu je sodelovalo okoli 20.000 otrok iz 76 šol. Uslužbenci tajništva so si nakopali obilo dela pri prebiranju spisov in pregledovanju risb. Toda to so rade volje in z veseljem storili, kajti uspeh ni izostal. Otroci so izredno resno vzeli ta razpis. Na stotine odličnih spisov in risb dokazuje, da mladina vedno bolj doumeva potrebo reda in varnosti na javnih cestah, da mladina bolj kot bi pričakovali pozna predpise.

Tajništvo je bilo naravnost v zadregi, kako naj nagradi vse te številne mlade sodelavce pri razpisu. Nagrade so si zaslužili domači vsi, toda sredstev za nagrade ni bilo toliko, čeprav je bilo precej kolektivov, občin, ustanov in društev, ki so v skladu za te nagrade prispevali lepe deleže.

Zadnje dni so člani tajništva in drugi zastopniki obiskali 76 šol, kjer so pred vsemi učenci in dijaki razdelili nagrade najboljšim. Te nagrade bodo tudi v bodoče vplivale na interes naše mladine za ta vprašanja. Pa ne samo nagrade. Mladi rod je postal tudi drugače zelo zainteresiran nad vsemi javnimi problemi.

Celjani smo nekatero risane izdelke iz tega razpisa lahko videli v izložbi trgovskega podjetja »Volna«. V časopisu pa objavljamo eno izmed najboljših in nagrajenih del.

Prav tako objavljamo spis učence trgovske šole v Celju Ivce Gorjupove, ki na pretresljiv način, ki se močno približuje literarnemu slogu, opisuje prometno nesrečo.

(Spis in risbo objavljamo na 5. strani.)

Manica Krempuš iz Zalca je za nagrajeno risbo dobila lepo nagrado

Delo v kuhinji zahteva spretnih rok. Gostje čakajo na kosilo in urno se je treba zasukati.

Za dvig osebne in družbene ravni

(Nadaljevanje s 1. strani)

Predlog okrajnega perspektivnega načrta za okraj Celje bo na prihodnji seji okrajnega ljudskega odbora dopolnjen z morebitnimi pripombami in spremembami, takrat pa bo tudi dokončno sprejet.

Katere poglobitve smernice torej vsebuje predlog načrta za obdobje petih let? Načrt predvideva, da se bo skupna družbena proizvodnja dvigala letno od 8 do 9%. V enakem odstotku pa se bo dvigal tudi narodni dohodek. V odnosu na leto 1956 bo leta 1961 industrijska proizvodnja za 48% višja. V povprečju se bo industrijska proizvodnja letno dvignila za 9%. Vse to pa bomo lahko dosegli le z boljšim izkoriščanjem obstoječih kapacitet, z rekonstrukcijo zastarelih obratov, z razširitvijo nekaterih obratov in z novogradnjami. Predvidena je razširitev rudninskih ležišč in povečanje proizvodnje termoelektrike. V industrijski proizvodnji se bomo morali zavzemati za proizvodnjo čim več visokovrednih končnih izdelkov za domači in tuji trg, pri čemer pa bo treba dosledneje izkoristiti domačo surovinsko bazo, kakor so gozdovi, rudni-

ne itd. Močno povečanje predvidene gradbene dejavnosti bo terjalo tudi večjo proizvodno zmogljivost v industriji gradbenega materiala.

Velik delež za povečanje družbene življenjske ravni bo v teh letih prispevalo kmetijstvo. Vsako leto se bo predvidoma proizvodnja v kmetijstvu dvignila za 13%, v petih letih pa skupno za 67%. Prvenstvena naloga kmetijstva bo v tem, da poskrbi za boljše preskrbo mest in industrijskih središč ter da omogoči potrebno dobavo surovin industriji. Izredno važna naloga pa kmetijstvo čaka pri povečanju kmetijskih presežkov za izvoz, predvsem pa hmelja. Tudi to bo mogoče doseči samo takrat, če bomo zvišanje kmetijske proizvodnje podprli z najnujnejšimi investicijami in s hitrejšo ter širšo uporabo sodobnih agrotehničnih ukrepov. Brez dvoma bo nujno še veliko širše sodelovanje med kmeti in zadrugami, neizogiben pa je tudi hitrejši razvoj socialističnih kmetijskih posestev.

Prvenstveno skrb pa predlog družbenega plana polaga v razvoj vseh tistih dejavnosti, ki neposredno vplivajo na zvišanje življenjske ravni prebivalstva. Te panoge, kot so obrt, trgovina, gostinstvo, gradbeništvo in promet, bodo v bodoče razpolagale s precej višjimi investicijskimi sredstvi, da bodo svoje usluge lahko razširile, izboljšale in s tem v zvezi tudi pocenile. Razumljivo je, da si brez povečanja produktivnosti dela ne moremo zamisljati izboljšanja življenjske ravni prebivalstva. Zato tudi povišanje produktivnosti dela predstavlja zelo važno področje perspektivnega načrta. Predlog načrta predvideva povečanje produktivnosti dela tako, da se bo le-ta dvignila za 6,8%, računano v porastu narodnega dohodka na enega zaposlenega.

PONOR

PONOR

V PRODAJI SO SREČKE
»ESPERANTSKE LOTERIJE«

Ko nam je tovariš Kene razkazoval po zdravilišču ves napredek, s katerim nas je seznanil v pisarni, smo v Zdraviliškem domu naleteli na upravnika Vilija Sandra.

Bilo je ravno v času kosila, jedilnice so bile polne gostov, v veliki moderni kuhinji pa so se gnetle kuharice in servirke. Ob tem času zahteva ta posebnost pridnih in spretnih rok, kajti gosti čakajo na kosilo in veliko jih je. Zvenket, letanje servirk sem in tja, pravi živžav.

V tem opoldanskem hrupu in vrvežu ni bilo prizaneseno tudi upravniku, ki so ga gostje kar oblegali z raznimi vprašanji. Vendar se jim je na spreten način

Brandstaetterjev »MOLK« na celjskem odru

Brandstaetter ni niti velik niti izrazit dramatik; skoro nobenega dvoma ni, da je prodir bolj zavoljo aktualne moralno politične problematike, ki jo skuša v svoji drami — na preprost način sicer, a pogumno — razrešiti, bolj zavoljo plemenitega protesta zoper nasilje in laž predoktobrskega režima na Poljskem, kot pa zaradi umetniške kakovosti svojega dela. Po vsej pravici bi mu lahko očitali, da je njegova drama po formi zastarela in okorna, da je njegovo dramaturško znanje plod temeljitega študija evropskih dramatikov naturalizma, da je psihološko na moč preprost in naiven, da se v celotnem konceptu resnici svoje teze na ljubo odmiča resnici umetnosti s tem, ko preko svojih figur razpravlja in obtožuje, oziroma z njimi in njih usodo ilustrira in dokazuje svojo tezo. Po tej plati vsekakor ni močan, še manj zanimiv. Aktualna vrednost njegove drame leži drugod: v protestu zoper duhovno in fizično nasilje birokratizma in policijske diktature, v kritiki omejenih metod izmaličnega socializma, v razkrinkavanju anomalij, ki nastajajo v družbi kot posledica ždanovske omejenosti in brezdušnega pritiska od zgoraj.

Idejno-psihološki in dramaturški koncept, iz katerega rase Brandstaetterjeva drama, temelji na antitezi svobodne volje posameznika in volje oblasti, vsepovsod pričujoče sile, ki se ji mora posameznik ukloniti ali pa ga uniči. Samo dvoje ima na izbiro, kdor živi v tej mračni atmosferi: zanikanje svoje osebnosti s tem ko jo docela podredi volji in moči te sile ali pa umik v molk, v samoto, v duševno sterilitno, v smrt. Gibalo drame leži tedaj izven oseb, v tej stoji volji, ki ustvarja dramatično napetost in končno pozvoči konflikt. Wanda, hči književnika Ksawerija Poniłowskega je njeno orodje in v moralnem smislu njena žrtve. Oče, nekdanji revolucionar in človek visokih etičnih kvalit, jo je v rani mladosti vzgajal v duhu svojih idealov, ki so se zdaj zanj docela umaknili iz resničnega sveta, ko jih je popačila izmaličena revolucija. »Se veš,« mu pravi Wanda, »kako si mi svoje dni pomagal razvozlati mučna nasprotja? ... pa mi razlagal

težke in nerazumljive reči... Korak za korakom si v meni podiral predsodke, ki so zrasli v meni, dokler nisem nazadnje razumela, da je treba iskati rešitev neke drugje...« Tega predsodkov očistnega srca se je polastila lažna morala popačene revolucije. Spremenila ga je v svoje slepo orodje in ga moralno pokovečila. Ksawery je brez moči nasproti publikam, ki jih jemlje Wanda za čisto zlato. Sam je na robu duševnega propada, zaprt in uničen kot pisatelj in etična osebnost. »Uničili so mi talent, uničili fantazijo,« pravi v enem svojih monologov, »uničili pesniški pogled na svet, na ljudi. Strli so mi sposobnosti. Hoteli so, naj pišem, kot ne znam pisati, naj gledam svet, kot ga ne znam gledati, hoteli so, naj bom podoben desetim drugim pisateljem, ki so brez osebnosti, brez pisateljske fiziognomije... Laž, laž, vse laž! Zaprli so me med štiri stene Poljske, kot v orehovo lupino in mi zapovedali, da naj igram gospodarja neskončnih prostranstev... Oropali so me vseh sredstev, kar jih je potrebnih za polno duhovno življenje...« Wanda tega ne more razumeti, ker je docela pod sugestivnim vplivom prav tiste lažne morale, ki je uničila njenega očeta. Prizadeva si, da bi ga spravila nazaj tja, od koder se je umaknil v duhovno sterilitno in alkohol. Zaradi tega ga skuša razdvojiti s svojo mačeho, njegovo tretjo ženo, religioznim bitjem, ki živi v dilemi, ker se je »sprla z bogom« — njen »greh« je civilna poroka. Popačena revolucija ji ni dala tiste etične in moralne opore, ki jo je čutila v veri; prav tako je ne more najti v svojem možu, duševno razklanam slabici in pijancu.

Ko se v Ksawerijev dom zateče Pjotr Niedzicki, ki ga po nedolžnem preganjanju policija, se prične dejanje razvijati in približevati kritični točki, kjer se v ostri luči pokažejo posledice zlagane morale, zoper katero protestira Brandstaetter. Docela prepričana, da je storila etično pozitivno dejanje, izda Wanda v očeh tovaršev imenu Niedzickega policiji in gre celo tako daleč, da pred mačeho obdoli očeta in mu naprti svoje izdajstvo, — iz rafiniranega računa, v upanju, da bo s tem razdrila zakon.

Iz »brezupnega labirinta« se Ksawery reši v smrt.

Toda v tem ni rešitev vprašanja, ki ga zastavlja Brandstaetter v »Molku«, rešitev je v bodočnosti, v veri v zmago prave, neizmaličene revolucije, v ljudeh takšnega kova, kakršen je Peliks Witowicz, ki je vključil boleznin in težkim razočaranjem ohranil življenjski optimizem. S stališča dramaturške logike ni v drami nujno potreben. V bistvu ni drugega kot rezoner in zastopnik optimistične idejnosti. Toda takšno gledanje bi bilo zgrešeno. Njegova prijetna, možata osebnost pomeni simbolični žarek v brezupni temi, duševna opora, ki dvigne gledalca nad pesimistično, težko vzdušje »Molka«.

Ni težko uganiti, da dopušča Brandstaetterjev tekst režiserju dve različni idejno-psihološki interpretaciji. S pre-

BORCI S SUTJESKE PRIPOVEDUJEJO:

Sutjeska - zrelostni izpit naših borcev

Načrt nemških nacistov je bil z vseh strani obkoliti glavino NOV Jugoslavije, ki je bila tedaj v Crni gori. Sovražnik je poslal izdatne okrepitve tja, kjer je računalo, da se bodo prebile naše edince, v kanjon Sutjeske. Tako je prišlo do zgodovinske bitke na Sutjeski, katere spomin bo našim znanec pomenil najbolj krvavo in dramatično stran v zgodovini jugoslovanskih narodov.

III. Krajiški brigadi IV. bataljona je poveljeval komandant Nikola Karanović. Brigada je kot prva v V. ofenzivi zaslužila časten naziv proleterske bri-

gade. Naš »Karan« se je odlikoval po izrednih strateških sposobnostih in pogumu. Značilno zanj je še to, da je znal z izredno človekljubnostjo čuvati življenja svojih borcev in ranjenec. Zato so ga borci domala oboževali. Ko je bil še pred prehodom čez Sutjesko v gosti šumi na izvidnih poteh ujet od Nemcev, se mu je posrečil pobeg in je pri ruvanju Nemcem ostal v rokah le njegov škorenj in rokav bluze. Kurirja,

ki sta bila v njegovi družbi inprav tako srečno utekla, sta bila prepričana, da je Karan ujet in to tudi javila štabu. Ko so borci naše brigade zvedeli za porazno vest, ni bilo parti-

zdana, ki ne bi jokali ob tej novici. Kako uro pozneje pa je prišla vest, da je naš ljubljani komandant živ in svoboden. To pot so bile oči borcev vlažne od veselja. Prav ob tej razveseljivi vesti je brigada dobila nalogo, da improviziramo

most, prekoračimo Sutjesko in očistimo čed neprijatelja obalo na levi strani Sutjeske. Bili smo zelo izčrpani od naporov neprestanih borb, predvsem pa tudi od glada, saj smo se že deseti dan hranili samo s travo kislico, bukovimi listi in lubjem, ki smo ga trgali izpod bukvih skorij. Toda čim smo ugledali svojega Karana živega v naši sredini, so bile tegobe pozabljene in borci so znova vzplamteli v moralni moči.

Z velikanskim naporom se nam je prehod čez Sutjesko posrečil. Grčljiv je bil pogled na množestvilne ranjence in tifuzne bolnike, ki smo jih vlačili s seboj. Izgube so bile velike, saj smo iz Bosne krenili z 2200 borci, obe cenzivi — IV. in V. — pa je preživelo jedva 700 partizanov naše brigade. V dvajsetih dneh borbe na Sutjeski in okolici si nismo mogli odpočiti niti en dan, boljše, niti uro. Bile so težke, nenehne, krvave borbe. Nemci so napadali naše borce z artilerijo, minometalci in bombniki. Neprestano, podnevi in ponoči. Planote sutjeskih obrežij so postale pravo večbišče za streljanje. Tu so naši borci položili zrelostni izpit. Naši komandanti, ki so bili večinoma preprosti kmetje, so pokazali strateške talente ter maksimum poguma in pčrtvovalnosti.

Ko smo dosegli levo obalo Sutjeske, spet ni bilo časa za odmor. Zdelo se je, da smo potrošili poslednje rezerve moči, energije in poguma. Kolona je dokaj malodušno nadaljevala pot na bližnjo vzpetino. Odvrkli smo vse in obdržali le krožje in municijo. Tla so bila od dežja

spolzka in so terjala od bosih, ožuljenih, sestradanih ter do dna izčrpanih borcev nečloveških naporov. Toda vera, da nas gori nad hribom vendarle čaka počitek, čistina, v bližini morda hišice, ki bodo nahranile na smrt sestradane borce (potekal je tretji teden, ko smo živeli samo od lubja in trave — v redkih primerih tudi od surovega konjskega meša —) nam je vlivala zadnje upanje in dajala moč. V tem položaju se je pč,

ki bi jo v normalnih prilikah pešec opravil v slabi uri, vlekla od 7. ure jutraj do 9. ure zvečer.

Poleg mnogih borcev sem na tej poti omagal tudi jaz. Ves oznojen od izčrpanosti sem obsedel ob poti in odložil mitraljez. Morda sem le kratko minuto »počival«, ko me predrami klic četne bolničarke: »Kukavice jedna, daj mi barem mitraljez, da ga spasim!«

Taka moralna klofuta je zaskelala v dno srca. Pograbil sem puško in se nekaj metrov »četveronožno« plazil zanj in za junaško ženo, ki ji skupni napori še niso spodnesli nog. Taka medsebojna bodrenja so vlivala novih moči, da smo pot lahko nadaljevali. Toda ko smo dosegli z rezervami poslednjih moči hrib, nas je čakalo novo razočaranje. Namesto kratkega odmora, bele hiške, skorje kruha, smo padli v najstrašnejši artiljerijski cgenj. Kot vedno, v takih primerih borec pozabi na vse obetajoče dobrine. Noge so bile spet lahke, roke spretno in možgani so delovali čudovito bistro.

Takc je bilo vse dni sutjeskih bojev: upanje, razočaranje, nečloveški napori, porazi in častne zmage. Ko smo prišli po 20 dneh iz temnih gozdov sutjeskega pekla, zagledali žitna polja in prve hiše, smo imeli vtis, da smo pobili sovražnika in da je vojna konec.

Da — Sutjeska! O tej bitki bo večne govorila zgodovina naših narodov. (Drobeli iz pripovedovanja spomeničarja in šestkratnega odlikovanca, majorca Boška Atlagića.)

ZARADI IDEJNE ZMEDE

Ni dvoma: ker Inšpektor ljubi gnečo, bi publikum potreboval vsaj — svečo.

Ob otvoritvi nove risalnice (v bivši kapeli likovne sekcije KUID »France Prešeren« v Celju

SPET BOGATEJSI BOMO ZA EN »IZEM«, MED AMATERJI BO ZAVLADAL — REVMAZIZEM

EPITAF

Umrl je TEN klub — žrtve prevelike enme, a vedite: še v smrti je življenja seme!

Tistega jutra so bili vsi neverjetno točni. Ko sem vstopil v pisarno, so peli že trije stroji. Šef je dvignil očala in me motril z mirom, ki mi je stiskal vest. »Vaši izgledi za april! Niso najboljši.« »Tako,« sem rekel in premetal žep. Ključke sem po stari navadi zopet pozabil doma. »Oprostite, takoj se vrnem!« »Pričakoval sem to,« me je zavrnil

»Grem na sestanek, pred deseto me ni nazaj!« In je šel. Siroki, tako smo mu rekli, se je dvignil. Kot odrezano so utihnili stroji. Oči vseh so se uprle vanj, ki je bil največji med nami. Imel je vodenomodre oči. Rezale so nas na dvojce, kadar nam je razlagal svoje zamisli. Zenske so bile navdušene, kadar jih je ogovoril. Tako zastavnega moža ni imela nobena, vendar ni bil naiven v svojem odnosu do njih. Imel je malo ženo, ki se ni ustrašila najbolj abotnih stvari, da ga je nasitila. Apetit je imel promozanski. O njegovi požrešnosti so krožile anekdote. Bal sem se ga in se držal ob strani, kadar me je vabil; ostala dva v oddelku sta se mu brez odpora pridružila. Občudovala sta njegovo moč, mene pa je odbijala elastičnost njegovega duha. Znašel se je v vsakem položaju. Nikoli v zadregi za izgovor in vedno glavni akter naših debat, si je utrdil sloves močnega človeka.

Karel Klančnik — Levin.

Šef. Napišite problematiko; veste, kaj hočem. Mudi se. Predale vam dam odpreti nasilno. »Nasilno?« sem se začudil. »Kajpak, čez cesto je ključavničar. Pride in odpre.« »Ključavničar?« sem ponovil nekam odsotno. »Ključavničar, da. Kje pa živite, da ne veste, kdo nam pomaga, če so predali naše mize zaprti. Pride človek, ki zna odpirati, pa amen.«

In je vstal šef in se sprehodil po pisarni. Stroji so peli in uradnik, ki je z vso širino svoje postave zakrival mizo — obrnil si jo je iz nerazumljivega vzroka na zid, se je sklonil nižje nad svojimi akti. Spoštovali smo ga, našega šefa, in tudi jaz sem vložil papir v stroj.

»Tale človek,« in je pokazal name »nam ni v čast!« Začel sem udrihati po stroju. Zmotil sem se takoj na začetku, pa sem vseeno nadaljeval.

»Tale človek, vedno brez ključev, je za nas skrivnost.« »Skrivnost?« je rekla Mira in oči so se ji zaiskrile.

»Skrivnost?« je rekla Wanda in se na ves glas zasmejala. Tako se zasmeli človek, ki nekoga dobro pozna. »Povejte nam, Siroki!« Od vseh žensk, ki so vedrile v našem oddelku, mu je bila najbližja, jaz pa njenega glasu nisem prenesel. Pel je na tisti višini, kjer čistost prehaja v crescendo.

»Skrivnost!« sta si pomela roke občudovalca. »Slišal si glas naroda!« je rekel Siroki in se prestopil do mene.

»Močnejši je od glasu postave!« Izvelkel sem list in ga raztrgal. »Poslušal me boš in vsi boste čuli!« »Tak kaj, vendar?« je zapela Wanda. In je spregovoril Siroki: »Morilec je med nami!«

Roko je iztegnil in kazal nekam navzdol, ne vame, temveč tja, kamor me je spravil s svojo trdo besedo. »Morilec!« je vzkljnila Mira. Ni znala skriti navdušenja.

»Stepa se bosta!« je zapela Wanda. »Mi smo tukaj!« sta pristavila občudovalca.

»Sam opraviš z njim,« je rekel Siroki. Oči so se mu zaiskrile, roka je trzala in zadel me je udarec, ki bi bil vola podrl. Jaz pa sem se upognil in padel predenj na vse štiri. Čutil sem njegov zmagovalni pogled na svojem hrbtu in pazil na njegovo nogo, s katero mi je hotel zadati uničujoč udarec. Ko jo je za spoznanje dvignil, sem bliskovito šinil kvišku in ga udaril z vso težo svojih sedemdeset kilogramov v brado. Lovil je ravnotežje, poskočil dvakrat z leve nogo in padel vznak.

V ringu sem boksal, preden sem postal to, kar sem danes, sem mirno pripomnil in si obrisal kri s členkov na zapetju.

Občudovalca Sirokega sta otrdela na stolih, Mira pa je kriknila: »Morilec!« »Rekla sem,« je vreščal Vandin crescendo.

»Polijte ga z vodo!« sem pristavil. »Bo dovolj navadna ali stopimo po živo?« je rekel eden od občudovalcev, pokleknil k Sirokemu in ga začel tresti.

»Skoda, da nisem štel!« je rekel drugi občudovalec in šel plašno proti vratom. »Nazaj!« sem zavpil in pokazal na njegovo mesto.

»Ce se Vam zdi.« »Vam« je izgovoril tako spoštljivo, da se je slišalo kot v vlnudnostnem pismu. »Moram biti res zraven?« In je šel na svoje mesto. Plašno je vzel v roke dopis in se poglobil vanj.

»Strahopetca!« je kriknila Wanda. »Možje so izumrli!« je hilpala Mira. »Podgane se redijo.«

Siroki je odprl oči; nezavesten je bil kvečjemu pet sekund. Opazil sem, ko je prišel k sebi. Poslušal je, kaj se menimo. Hitro je bil na nogah. Občudovalec mu je pomagal. Ko sta se srečala najina pogleda, sem imel občutek, da gledam buldoga, ki je pospravil krvav zalozaj. Zolšč se mu je razlil v kri in ta je zelenokrvava zalila oči.

»Udarec pa tak! Kdo bi si bil mislil!« je rekel Siroki in pljunil kri. Obrisal sem jo z obraza.

»To je povračilo!« je rekel in se krvavo penil.

»Otroka sta umorila, on in njegova lajdra, Betka, tista iz obrata.« Skremžil se je. »Splavila je. Tako čedno deklet, pa je nocoj krvavela zaradi tegale prasca.«

Zadnje besedo je dvignil nad ostale, da je visoko obvisela nad nami.

»Zopet te bo!« Jaj, kaj smo doživeli!« je jecala Wanda.

»Ne bom ga — bot sva si!« sem rekel spravljivo in se napotil proti vratom. Bi jim naj razlagal, kako je prišlo do splava? Zamahnil sem z roko in jo vtaknil v žep. Na vratih sem postal.

»Ključke vam pošljem. Lahko boste odprli predale,« sem dostavil in šel.

Dva dneva sem posedal po parkih. Brsti so se napele na drevu, pomlad je vršela v zraku in vodi.

Dekleta s širokimi krili in napetimi nedri so hodila mimo. Fantje so se smejali. Tretji dan sem jo počakal pred bolnico.

Imela je majav korak in upadel obraz. »Nisi v službi?« Na bližnjem zvoniku je odbilo dvanajsto.

»Zvedeli so. Ob čast sem.« »Si mislil, da ne bodo?« Tresel sem se kot trs; »Te je kdaj zasledoval Siroki?«

»Je!« Gledala je v tla in jela brcati droben kamen. »Si se ob njega spotaknil?« Dvignila je oči.

»In?« sem postavil trdo. »Ni uspel,« je rekla in njen smehljaj je vztrepel od užaljenosti.

»Uspel pa je uničiti najino čast!« »Cast, praviš, da je uničil? Tvojo in mojo?«

»Najino. Potresel je drevo, močan kot je, in listje je odletelo. Gola sva. Listje lahko pograbiva. Pa tudi za to sva prepozna. So že nastali z njim svoj svinjak. Na drevo nazaj ga ne spravi nihče več.«

»Listja, meniš. Samo zrase. Pomlad je, Riko. Prepričana sem, da je naša domaćinja že v cvetju. Mestna pomlad je pozna.«

Zazrl sem se v njene oči. Velika solza se je utrlila iz njih in poizela po licu. In v njej je bilo veliko mojih drobnih obrazov.

Sla sva po glavni cesti. Pomešala sva se med dijake. Potegnili so naju proti postaji. Veliko jih je v našem mestu, ki se vozijo v mestne šole.

Vlak se je premaknil. Slonela sva ob oknu in geldala mesto, ki sva ga zapuščala.

Betka se je zazrla vame in rekla: »Priznaj, stepa sta se, ti in Siroki.« Nasmehnil sem se in prikimal.

Vlak je vozil v zeleno provinco.

življenje na naši vasi

Gospodarski, kulturni in družbeni obraz Šmihela

Šmihel je naselje, ki se razteza po vzhodnem pobočju Mozirске planine v višini 700 do 1200 m. Pretežno kmečkemu prebivalstvu nudi glavni vir dohodkov gozdarstvo in živinoreja. Poljedelstvo je manj razvito in le redki so kmetje, ki pridelajo živeža za vse leto. Minula vojna je kraj v gospodarskem pogledu močno prizadela in je zlasti živinoreja skoraj povsem propadla. Od tega si kmetje še danes niso opomogli. Zivine ni bilo, sečnja lesa je bila omejena in tako se šmihelski kmet gospodarsko ni mogel okrepiti. Pred par leti pa mu je priskočila na pomoč »višja sila«. Silen orkan je njihove gozdove tako opustošil, da so bili primorani se-

da ga v izdatnejši meri podpre občina, oziroma okraj.

ŠMHELČANI SE RADI IZOBRAZUJEJO

Toliko o gospodarskih težavah in potrebah. Te gospodarske težave delajo Šmihelčane sicer dokaj malodušne, kljub temu pa jih ne ovirajo v razgibanosti kulturno-prosvetnega dela. Šmihelčani se zelo radi izobražujejo. Skoraj vsaka družina ima naročen dnevnik ali pa vsaj tednik in razne gospodarske revije. Pri prosvetnem društvu »Rovtar« pa obstoja sicer skromna, toda kvalitetna knjižnica (približno 600 knjig).

naselju kakoga težjega bolnika, nad katerim je treba bedeti podnevi in ponoči, priskočijo dobrosrčni kmetje na pomoč in čuvajo ponoči bolnika, da se domači lahko naspje. Prav tako složno si tudi pri poljskem delu pomagajo. Če ima sosed dosti sena zunaj in se pripravlja k nevihti, se dobri sosede brez vabila ali prošnje zbero na travniku in seno je še pred dežjem pod streho.

Pred leti se je zgodil tudi ta-le primer: kmet Naraločnik je imel veliko njivo detelje, za katero je za naslednji dan imel naročenih več koscev. Domači so se dobro naspali in ko so prišli zjutraj na njivo, je bila vsa detelja pokošena. Fantje — prostovoljci so kosili vso noč in pripravili zaskrbljenemu sosedu prijetno presenečenje.

Prav tako je neka gospodinja, ki je bila v zadregi glede žanjic, vsa vesela zaukala, ko je v ranem jutru stopila na njivo in našla vso pšenico požeto. Vesele žanjice so do 2. ure ponoči povezale zadnje snope.

Tako si Šmihelčani drug drugemu pomagajo pri vseh delih.

Slab izgovor

— Hk... ali ne... hk... to... tovariš miličnik, da bo letošnja suša hudo prizadela naše gospodarstvo... hk... —

žena * dom * družina * žena * dom * družina

Protituberkulozni dispanzer v borbi proti tuberkulozi!

Ob priliki letošnje fluorografske akcije se mi zdi uместno, da omenim vlogo in delovanje protituberkuloznega dispanzera, ki ima najbližji stik s tuberkuloznimi bolniki.

Vsak državljan, ki občuti težave pri-

nih organov lahko pride na pregled v protituberkulozni dispanzer. Vsi pregledani so vpisani v posebno kartoteko, kjer se vpišejo podatki o zdravstvenem in socialnem stanju.

Če se ugotovi, da pregledani boleha

za aktivno tuberkulozo, ki potrebuje zdravljenje, ga takoj napotimo na pljučni oddelek ali pa v specialno bolnico za tuberkulozo. S tem dosežemo, da se bolnik z odprto pljučno tuberkulozo pozdravi, hrati pa da ne ogroža z okužbo okolice. Poleg tega kliče dispanzer na rentgensko kontrolo njegove domače in ljudi iz okolja, v katerem je živel bolnik. Osnovna naloga dispanzera ni torej samo zdravljenje tuberkuloze, ampak odkrivanje boleznih in pošiljanje na zdravljenje v posebne ustanove. Bolnike z zaprto pljučno tuberkulozo pa pošiljamo v okrevališča, da se tam odpočijejo, da se ne bi zazdravljena pljučna tuberkuloza ponovno razširila.

Važna naloga dispanzera je tudi patronažna služba. Ze dolgo je znano, da tuberkulozni bolniki in njihova družina niso samo medicinski problem, temveč tudi čisto predvsem socialno-ekonomski zdravstveno-prosvetni, rehabilitacijski in psihološki. Se danes ostaja zatorej tuberkuloza kljub ogromnemu napredku medicine ter velikih možnosti odkrivanja in zdravljenja te bolezni med prvimi zdravstvenimi problemi skoraj povsod na svetu.

Laže je bilo najti učinkovita zdravila in izdelati uspešne operativne metode, kot pa zadovoljivo rešiti navedene probleme. Glavne naloge patronažne službe so, da prepreči širjenje tuberkuloze s potrebnimi ukrepi kot so: klicanje na redno kontrolo bolnikov z zaprto pljučno tuberkulozo, obiski na domu bolnikov itd.

Za uspešno borbo proti tuberkulozi je važna zdravstvena prosvetljenost naroda. Široke ljudske množice morajo spoznati potrebe protituberkulozne borbe. Pomagamo vsi pri odkrivanju tuberkuloznih bolnikov in pokažimo jim pot do protituberkuloznega dispanzera. Žalostno je dejstvo, da še vedno prihajajo bolniki v dispanzer, ko je bolezen že zelo napredovala in so pljuča tako rekoč skoraj uničena od tuberkuloznih bacilov.

Zdravljenje takšnih bolnikov je dolgočasno in v mnogih primerih neuspešno. Veliko bolj uspešno je zdravljenje, če pride bolnik čimprej v dispanzer. Zato je fluorografska akcija zelo pomembna, ker odkriva vse skrite primere pljučne tuberkuloze.

Tuberkuloza ni sramotna bolezen, bolnike ne smemo zapostavljati kot manj vredne člane človeške družbe. Nič ne ve, ali ne bo morda že jutri žrtev te zavratne bolezni.

V ilustracijo naj navedemo nekaj kratkih podatkov o delovanju protituberkuloznega dispanzera v Zalcu, ki obsega področje občine Zalec in Vransko. Lani je bilo 7351 rentgenskih pregledov in odkritih 52 tuberkuloznih bolnikov. Danes je v žalskem dispanzerju pod redno kontrolo 154 primerov žive pljučne tuberkuloze in 37 primerov izven pljučne tuberkuloze. Poleg tega je pod kontrolo 223 družin, ki žive v neposrednem stiku s tuberkuloznim bolnikom. Pod rednim nadzorstvom so tudi vsi zazdravljeni bolniki ali tisti, ki imajo aktivno ali ugaslo tuberkulozo. Teh je okoli 400. Letno lahko žalski dispanzer izvrši okoli 7500—8000 rentgenskih pregledov. Tu so zajeti predvsem bolniki in njihova ožja okolica. Rabili bi več let, če bi hoteli rentgensko pregledati vse prebivalstvo. Zato je fluorografska akcija zelo koristna, saj vsak dan rentgensko slikamo po 1000 prebivalcev. Na ta način bomo odkrili vse skrite pljučne bolnike, predvsem v začetni fazi bolezni.

Dr. Adam Medvešček

Krvodajalci celjske občine

Preteklo soboto popoldne so v dvorani kina Union krvodajalci celjske občine slavnostno proslavili 4. junij — dan krvodajalcev. Poleg darovalcev krvi so se proslave udeležili tudi zastopniki oblasti, množičnih organizacij, zdravstva itd. Zaslužni krvodajalci so ob tej priliki prejeli zlate in srebrne značke, ki jih je prispevala celjska bolnišnica. Po zaključni predstavi v Unionu, so bili krvodajalci povabljeni v hotel Pošta,

kjer so bili pogoščeni in kjer se je prijetno družabno razpoloženje zavleklo pozno v noč. Celjska transfuzijska postaja se posebej zahvaljuje ljudskemu odboru celjske občine ter Zavodu za socialno zavarovanje, ki sta omogočila to pogostitev.

Na sliki vidimo »v rožcah« Katarino Baumgartner, ki je v treh letih enatridesetkrat darovala kri našim bolnikom.

Kdo nam bo popravljajl uvožene hladilnike?

Naša gostinska podjetja so zlasti v turističnih krajih v takih vročih poletjih zaskrbljena, kako bodo svojim gostom nudila dnevno svežo živila. Prizadevni gostinci v Zgornji Savinjski dolini so si zato že v lanskem letu na-

bavili pri celjski Jugotehnik iz Češke uvczene hladilnike znamke »Tatra« in odšteli zanje lepe denarce — 165.000 din. Garancije za drage hladilnike niso prejeli, živeli pa so v trdnem prepričanju, da jih bodo lahko uporabljali vsaj nekaj let. Toda kako so bili naši gostilničarji — oče Petrin z Ljubnega, Češpovec, gostinski podjetje v Nazarjih, Mozirju in Smartnem ob Paki — razočarani, ko so se jim hladilniki že po dveh mesecih pokvarili. (Inklorit je izhlapel iz cevi, tako da naprave ne hladijo več).

srečas. Avtomobil... a kaj avtomobil... življenje... ubogi dečko... »Poročila.«

Gamb radia privilem glasneje. »Starši pazite na svoje otroke! Nechno opozarjamo, a še se vrste iz dna v dan prometne nesreče, katerih so krivi v glavnem solarji.«

»Danes popoldne ob treh se je pripetila na Ljubljanski cesti v Celju huda prometna nesreča. Avtomobilist K. K. iz Ljubljane je podrl pred Glazijo 11-letnega solarja D. O. iz Celja. Do nesreče je prišlo po nepravilnosti malega Danila, ki je, ne da bi se prepračil, če je cesta prosta, pridrvel z naglico iz drevoreda pod avtomobil. Nezavestnega so prepeljali v celjsko bolnišnico.«

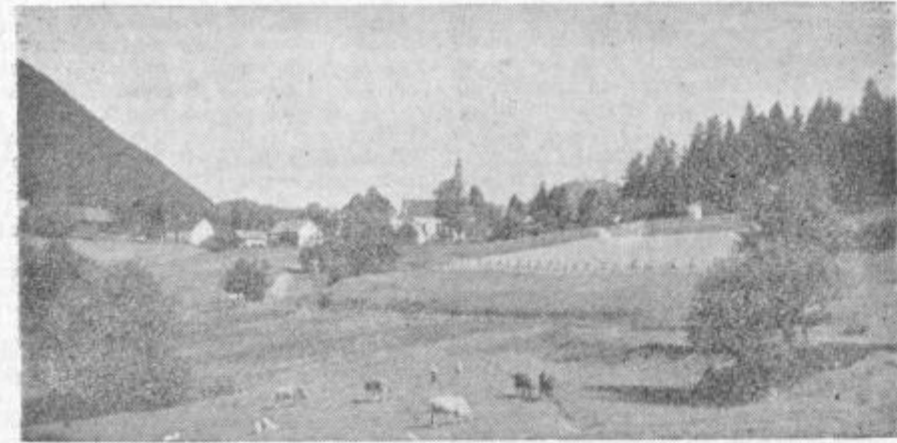
»Se enkrat: Starši pazite na svoje otroke! Opozarjajte jih pred neugodami in seznanite jih s cestnimi predpisi.«

Mrak je že legel na mesto. Ljudje so se razšli. Govorili so o nesreči, ugibali, kako je do nje prišlo, kdo je kriv... »V bolnišnici so vznemirjeno tekale bele postave, prihajale in se izgubljale.

Nekdo se bori s smrtjo.

»Gre za življenje... umri bo... saj nisem jaz kriv... ubogi deček...! »Take in podobne vzdihje je slišala dežurna sestra, zdravnik pa mu je pred uro vzel kri.

»Videli boste... nisem bil pijan... »Na ovinku je postalo vse tiho. Ostala je mlaka strnjene temnordeče krvi in zlomljena prometni znak, modre kvadrat z belim trikotnikom — VOZI PREVIDNO!

kati »na debelo«. Takrat so si z lastnimi sredstvi elektrificirali svoj kraj.

Osnovnega pomena za gospodarski napredek Šmihela je gradnja kamijonske ceste Mozirje—Šmihel, za katero so se Šmihelčani borili pol stoletja. Cesta ni pomembna samo zaradi eksploatacije bogatih šmihelskih in radegundskih gozdov, omogočeno bi bilo tudi večje izkoriščanje pašnih in obdelovalnih površin in končno — zaživel bi turizem v tem lepem gorskem predelu.

Pristojni ljudje so pred dvema letoma uvideli nujnosti gradnje ceste. Z ustanovitvijo gozdnega sklada so bile podane tudi finančne možnosti za realizacijo te zamisli. Cesta se je sicer lansko leto pričela graditi, toda je gradnja sila počasi napredovala. Šmihelčani so zelo razočarani nad takšno »gradnjo na obroke«, saj vse kaže, da se njihove dolgotrajne želje še dolgo ne bodo uresničile. Prebivalstvo Šmihela postaja malodušno in je treba njegovo nervozo razumeti, saj si brez cestne povezave tega gorskega predela s trgov Mozirje res ne moremo predstavljati gospodarskega razvoja Šmihela.

Zelo pereče v Šmihelu je tudi vprašanje vodovoda, ki ga prav tako gradijo »na obroke«. Ves center Šmihela je namreč brez zdrave pitne vode in sanitarna inšpekcija je prebivalstvu ter šolskim otrokom iz higiensko-zdravstvenih razlogov že pred leti prepovedala pitje te nezdave vode. Vodovod bo stal okoli 6 milijonov — prebivalstvo samo ne zmore teh izdatkov in bi bilo nujno,

Pri prosvetnem društvu deluje še gledališka skupina, ki od časa do časa uprizarja igre. Udejstvujejo se uspešno odrasli in mladina. Posebno pa se je zadnja leta uveljavil pevski zbor pod vodstvom pevovodje tov. Acmana, ki je s svojimi kvalitetnimi nastopi žel povsod mnogo priznanja.

Seveda pa bi bilo kulturnoprosvetno življenje v Šmihelu še mnogo živahnjše, če bi imeli primernejše prostore. Vse prireditve se namreč odigravajo v šolskem razredu, kjer ob takih prilikah postavijo zasilni oder. Kako velik smisel imajo Šmihelčani za kulturnoprosvetno življenje, je dokaz tudi to, da so si pripravljali postaviti nov prosvetni ali zadrudni dom, v katerem se bo moglo kulturno in društveno življenje še bolj razvijati. Seveda pa s tem ne morejo računati prej, dokler ne bo zgrajena cesta Mozirje—Šmihel.

Gospodinje in kmečka dekleta v Šmihelu se tudi zelo zanimajo za razne tečaje — šiviljske, kuharske, ročna dela. Organizirajo si kar same takoimenovane »domače tečaje« in brhka Rebrska dekleta stavijo tečajnicam svojo veliko kuhinjo na razpolago. Ena rebrskih deklet ima tudi gospodinjstvo-kmetijsko šolo in prenaša svoje znanje na sovaščanke.

ROKA ROKO UMIJE

Kar pa mi je bilo v Šmihelu najbolj všeč, je to, da so ljudje izredno vpljudni in uslužni drug napram drugemu. Tu ni nikakih razprtij in sovraštev — vsa vas je kot ena družina. Kadar imajo v

Za red in varnost na cestah

(Nadaljevanje s 3. strani)

SOLAR NA PRASNEM TLAKU

Zvonce zazvoni in postaven reševalec se dvigne izza dolge, s papirji obložene mize.

»Prosim.«

»Pridite takoj, nesreča na Ljubljanski pri Glaziji! Nujno je!«

Glas na drugi strani žice skoro ihti. Njema je to vsakdanje. Hitro se dvigne. Cez minuto že odpelje avto skozi vrata reševalne postaje. Pred zavijajočim glasom sirene se vse umika.

Gruča preplašenih, radovednih ljudi. Vpitje neke žene se vmeša med trobljenje avtomobilov, ki hočejo mimo. Miličnik dvigne roko in preusmeri promet na drugo cesto.

»Rešilni mora priti vsak čas, pojasnjuje.

Na prašnem tlaku nepremično leži solar, kak-

šnih dvanajst let star. Glava mu je nagnjena pol v desno, iz ust in rane na glavi teče kri sunkoma in zleplja dolge, razmršene temnokostanjeve lase na bledeh senčih. Ob njem kleči mati in obupno roti ljudi okoli sebe.

»Rešite ga... rešite mi otroka...«

Nagne se nadenj, ga tresne, poljublja na lica in kliče: »Danilo... moj Danek... dvigni se... Pogledj me samo enkrat... glej, tukaj sem... tvoja mamica...«. Miličnik jo prime za ramo in jo prične tolažiti.

Ne daleč si ruva lase in vzhihuje voznik. »Saj sem vozil previdno...«, si govori in zopet meri z dolgimi, nemirnimi koraki asfaltni pločnik.

»Vozil sem previdno... pijan nisem... ne-

Takole je upodobila prometno nesrečo (risba je bila nagrajena) učenka iz Zaleca

šport • šport • šport • šport • šport

Zmaga celjske reprezentance v Grazu

Pretekli teden je na prekrasnem stadionu v Libenau pri Grazu atletska reprezentanca Celja premagala v troboju mest Graz : Ljubljana : Celje ostala nasprotnika in se uveljavila kot zmagovalca. Ta uspeh je tem pomembnejši, ker so v reprezentanci Celja nastopali le atleti in atletkinje iz Kladivarja, dočim so bili Gradani okrepilni s predstavniki celotne Stajerske, Ljubljane pa z atletki iz Kočevja in novomeškega okraja. Celjska ekipa je nastopila oslabiljena, brez odličnega Vaziča v tekih na srednje proge in odličnega metalca Golca. Celjski so pri moških pobrali dvojno zmago na visokih ovirah, v metu kopja in v skoku ob palci. Vipotnik pa je zmagal na 800 m. V središču zanimanja je bilo srečanje med Lorigerjem in evropskim rekordrjem Lauerjem na ovirah, kjer je Stanko Loriger kljub sijajnemu startu in vodstvu vse do sedme ovire v zad-

nji tretjini proge popustil, tako da ga je Lauer prepričljivo premagal z odličnim časom 15,8. Loriger pa se je zadovoljil s 14,1, le za desetinko slabim časom od svojega rekorda. Tudi Celjanke so nas zadovoljile in bi skorajda pripravile veliko presenečenje. Spodrsrlaj pri skoku v višino je Celjanke zmagale ob zmago nad Ljubljano... Celjanke so zmagale na 100 m, 800 m in v štafeti 4 x 100 m. Sikovčeva je na 100 m izenačila jugoslovanski rekord, odlične rezultate pa sta dosegli še Slaninikova na 800 m in Česenikova v metu diska in kroglice. Končno stanje točk: Celje 158, Ljubljana 141, Graz 139. Organizacija tekmovanja je bila odlična. Reprezentanca Celja je bila deležna prisrčnega sprejema in upajamo, da se bodo tudi gostje ob povratnem srečanju, ki bo še letos v septembru v našem mestu, dobro počutili pri nas.

Na visokih ovirah - Loriger ponovno 14.0

Ko je v mesecu maju Stanko Loriger postavil v Celju v petih 40 minutah dva izredna jugoslovanska rekorda je bilo pri sprjelateljih atletike polno nevoščljivih govoric v našem mestu, čes — celjski sodniki so zopet naredili rezultat ali v drugi verziji — ob takšnem orkanu bi vsak 60-letni možakar tekel na rekord... Ta glas je celo našel svoj prizvok v Peletu in Ljudski pravici! V kaj bi pokazal Loriger po teh rekordih? Na visokih ovirah je po rekordnem teku že trikrat na stujih tleh tekel 14,1 in zadno nedeljo v Beogradu 14,0.

ko je v dvoboju Beograd : Leningrad premagal odličnega Mihajlova, ki se v letošnjem letu ponaša z rezultatom 15,8. Tako je Loriger potrdil svoj državni rekord in dokazal, da njegov podvig v Celju ni bil slučajen niti slučajen (po beograjskem Sportu). Lorigerju lahko še čestitamo na lepi mednarodni zmagi v Beogradu in na želimo, da bi nas tudi v bodoče razveselil z dobrimi rezultati. — Ob rob pa le še pripis, da se tudi v Celju lahko postavljajo državni rekordi, nevarni Tomaži pa naj prenehajo z nesmiselnimi govoricami...

DINAMO - MLADOST - KLADIVAR v Celju

V soboto in v nedeljo bodo ljubitelji atletike v našem mestu le priliči na svoj račun. Po daljšem času je Kladivar pripravil Celjanom kvaliteten nastop, kjer bomo videli na startu kar 20 državnih reprezentantov, ker je to prvenstvena tekma v okviru I. kola zvezne atletske lige s tečkovanjem, bo draž te prireditve še tem večja. Atleti Dinama in Mladosti iz Zagreba so v zadnjih letih zelo napredovali. Vse večje je njihovo število v državni reprezentanci, kot ekipi pa sta vselej v elitni družbi najboljših v Jugoslaviji. V njihovi vrsti so državni reprezentanti Murat, Vučelič, Miller, Bežjak, Skrižnar, Zavela in drugi. Njiv po robu se bodo postavili celjski člani državne reprezentance Loriger, Vazič, Vipotnik, Zupančič, K-

pitari, Lešek. Brez dvoma bodo v središču pozornosti srečanja na srednjih progah med Muratom, Vazičem in Vipotnikom, dvoboju Loriger : Vučelič itd. V nedeljo bodo nastopile proti domačim atletinjam tudi večletne državne prvakinja atletinje Mladosti, ki imajo v svojih vrstah državne reprezentantke Bahovičeve, Homoljo, Sarfarjevo, Jugovo in druge. Celjanke se bodo pomerile s svojo najmočnejšo ekipo na čelu s članicami državne reprezentance Sivkovičeve, Slaninikovo in Česenikovo. — Skratka, obeta se nam v popolnem olimpijskem sporedu zelo lepa prireditve. Kdo bo zmagal in kakšni bodo rezultati? Več o tem pa bomo pisali v prihodnji številki CT.

Velik napredek v waterpolu, v plavanju še ne gre...

Zadnje srečanje na plavalnem bazenu med NEPTUNOM IN ILIRIJO nam pove, da v plavanju Celjani še nismo dorasli ostalim predstavnikom Slovenije, v waterpolu pa je zaznaven napredek iz nastopa v nastop. V 10 tekih plavalnega sporeda je zmagala le Joštova v kranju, povsod drugje so bili gostje boljši. Pri moških je NEPTUN postavil v boj zelo mlado ekipo, od katerih sta se najbolje uve ljavila Gorišč na 100 m hrbtno s 1:47,7 in mladi Cater na 400 m kralj s časom 7:07,5. Tudi čas Baudka na 100 m prsno z 1:51,8 je razveseljiv. Nekatere discipline so bile zelo šibko zasedene, pri ženskih je enkrat nastopila celo le ena sama tekmovalka! Mladih plavalcev

v Celju je dovolj in enkrat se bo treba oju-naciti ter pričeti s tekmovanjem, saj si le preko njih nabiramo dragocenih izkušenj in rutine. V waterpolu je srečanje B moštev Ilirije in Neptuna bilo zaključeno v korist gostov 2:0 (1:0), srečanje prvih moštev pa je po razburljivem poteku prineslo zasluženo zmago Celjanom s 5:5 (3:2). Zmaga Neptuna pomeni vsekakor veliko presenečenje in nas navdaja z upanjem, da se bodo naši waterpolisti odlično uveljavili na prvenstvu Slovenije.

II. GIMNAZIJA — OKR. PRAVAK V PLAVANJU

Nad 100 mladih plavalcev se je zbralo v ponedeljek v celjskem plavalnem bazenu, kjer je bilo prvo povojno okrajno šolsko prvenstvo v plavanju. Velik uspeh so dosegli pionirji, mladinci in mladinke II. gimnazije, ki so kot ekipa osvojili prvo mesto. Pri pionirjih je zmagala II. gimnazija z 62,5 točkami pred I. gimnazijo s 43,5, pri mladincih in mladinkah pa je bil vrstni red naslednji: I. II. gimnazija 124, 2. učiteljske 94,5, 3. vajenska šola I 93, 4. I. gimnazija 50 in 5. ESS — 24,5 točke. In posamezniki? Pri mladincih je Gorišč T. zmagal na 50 m metuljček in hrbtno, Vodičar na 50 m kralj, Cvahite na 100 m kralj, Polanc in Dragan pa na 50 m prsno, v štafeti pa je II. gimnazija. Pri mladinkah sta bili najboljši Jelovškova in Kampuševa iz učiteljske, pri pionirjih pa Gorišč J., Vrhovšek in Srebotnjak.

Odbojka ODLICNI USPEHI BETONA

Moška ekipa Betona se odlično uveljavlja v vzhodni slovenski odbojkarški ligi, saj je pred zaključkom tekmovanja na 2. mestu v tabeli. Rezultati: Beton : Maribor 3 : 1, Beton : Mežica 0 : 3, Beton : Ruše 3 : 1, Beton : Murska Sobota 3 : 1 in Beton : Selnica ob Dravi 3 : 2. Na sporedu sta še 2 koli, kjer se bodo Celjani srečali s Kamnico in Vazzenico.

Košarka CELJANOM NE GRE

Celjski košarkarji so še vedno na repu slovenske lige. V nedeljo so tudi na domačih tleh podlegli vsega s tremi točkami razlike proti Svobodi iz Ljubljane. Vse kaže, da se za nastop v družbi najboljših slovenskih moštev niso dovolj zrelo pripravljali. Težak poraz so doživeli tudi mladinci v Mariboru proti Braniku. Edino ženska nas še častno zastopajo v slovenski ligi.

S A H

V dnevi od 31. 5. do 1. 6. je bilo v Velenju okrajno moštveno sindikalno prvenstvo. Med štirimi sodelujočimi moštvi je zmagala Cinkarna s 13 točkami pred Zelezarno Store (9 točk), Tekstilno Prebold (7 in pol točk) in Elektranro Sostanj (6 in pol točk). Zmagovalno moštvo je prejelo prehodni pokal OSS Celje.

NEDELJSKI SPORTNI SPORED:

Stadion Borisa Kidriča v Celju — Sobota, 14. ob 17.30 in nedelja, 15. ob 16.00. ZVEZNA ATLETSKA LIGA — moški in ženske: DINAMO : MLADOST : KLADIVAR (Zagreb) (Zagreb)

CELJSKI TEDNIK — IZDAJA OKRAJNI ODBOR SZDL V CELJU — UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR — ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO — UREDNIŠTVO IN UPRAVA: CELJE, TITOV TRG 3 — POŠTNI PREDAL 16 — TEL. UREDNIŠTVA 24-23, UPRAVE IN OGLASNEGA ODDELKA 25-23 — TEKOČI RAČUN 620-305-T-1-266 PRI MESTNI HRANILNICI V CELJU — IZHAJA VSAK PETEK — LETNA NAROCNINA 500 DIN, POLLETNA 250 DIN, CETRILETNA 125 DIN — ROKOPISOV NE VRACAMO — TISKA CELJSKA TISKARNA V CELJU

Šolstvo v šoštanjski občini

V ponedeljek je bila v Šoštanju seja obeh občinskih zborov, na kateri so razpravljali tudi o šolstvu. Na področju občine je 14 osnovnih šol, tri popolne osemletke, dve vajenski šoli, tri kmetijsko-gospodarske šole in trije otroški vrtci. Vseh učencev v 92 oddelkih osnovne šole je 3045 medtem ko je v treh vrtcih 151 otrok, v vajenskih šolah 151 gojencev, v kmetijsko-gospodarski šoli pa 89. Zaradi naraščajočega prirastka otrok v šoštanjski občini, ki je samo lani znašal 101 otroka in bo v obdobju naslednjih let petkrat večji, se kaže nujna potreba po še eni osemletki.

V zvezi s šolsko reformo bodo v šoštanjski občini potrebovali 14 novih učnih moči, ker jih bo prav toliko od tod odšlo. Zagotovljena pa so samo tri družinska stanovanja. To pomeni, da bo treba pričeti z gradnjo stanovanj tako v Velenju kot v Šoštanju in Smartnem ob Paki.

Velik problem so nadalje šolska poslopja in oprema. Letos so naročili opremo za sedem učilnic. Razen tega gradijo šolo v Paki pri Velenju, začeli pa bodo z gradnjo tudi v Smartnem ob Paki in Belih vodah. V jeseni pa bodo v Velenju in Šoštanju postavili še po eno osemletko.

Občina Šoštanj skrbi tudi za pedagoški kader, saj štipendira 26 dijakov. Tako so lani za štipendije izplačali en milijon 400 tisoč din.

Šolski odbori delajo dobro. Tudi zanimanje staršev je tako večje, kar kažejo roditeljski sestanki in druga posvetovanja.

V občini je sedem kulturno-prosvetnih društev, med katerimi je najaktivnejša Svoboda. Število članstva v teh društvih (1036) bi bilo treba še povečati. Prav tako bi bilo treba posvetiti več skrbi filmskemu repertoarju. Lani je bilo 422 kino predstav, ki si jih je ogledalo 79.647 ljudi.

PIONIRJI IN MLADINCI V KOOPERACIJI

Virštanjski pionirji in mladinci so pred nedavnim presenetili s svojstveno prireditvijo, ki je bila skoraj internacionalna. Pionirji so se poleg slovenske enodejanke »Pipec« predstavili še z originalno hrvaško »Kad tate i mame nema kod kuće« in še z esperantskim ter nemškimi prizorom, mladinci pa so odigrali enodejanko »Vrnitev«.

Okrajni zavod za soc. zavarovanje v Celju, podružnica v Žalcu, razpisuje mesto

LIKVIDATORJA kratkorčnih datave

Za delovno mesto je potrebna nižja strokovna izobrazba. Nastop službe s 1. 7. 1958. Plača po uredbi.

SPREJMEM DVA VAJENCA

za kleparsko in vodovodno inštalatersko obrt. Interesenti naj se osebno zglasijo pri: Štok Avgust, Celje, Ulica 29. novembra št. 7.

Obnovo fasade na starih in novih hišah Vam solidno in najceneje izvršuje

ZIDARSTVO »REMONT« CELJE, ŠLANDROV TRG ŠT. 1

NARODNA BANKA FLRJ, PODRUŽNICA CELJE

razpisuje

3 delovna mesta za BANCNE USLUŽBENCE

s popolno srednješolsko izobrazbo. — Prošje sprejema sekretar podružnice.

OBJAVE IN OGLASI

OBVESTILO UPOKOJENCEM

Nekateri osebni in družinski upokojeenci še niso predložili zahtev za popravke pokojnine, ki ga omogoča zakon o pokojninskem zavarovanju. V zvezi s tem opozarjamo uizvalce pokojnin, da ho samo tistim upokojencem, ki predložijo zahteve do 18. junija leta 1958, izplačan znesek popravišene pokojnine od 1. januarja letos. Upokojenec, ki bodo predložili zahtevo po tem roku, se bo znesek popravišene pokojnine izplačeval od prvega prihodnjega meseca po predložitvi zahteve.

Okrajni zavodi za socialno zavarovanje bodo sprejemali zahteve tudi brez potrebnih dokazilnih dokumentov. Dokumente, s katerimi dokazujejo posamezna dejstva, morajo uizvalci pokojnin predložiti naknadno. (Iz Zveznega zavoda za socialno zavarovanje).

Okrajni odbor zveze upokojenecv Slovenije, Celje

RAZPIS

Na osnovi določil 11. člena Pravilnika o uslužbenih gostinskih zbornicah

razpisujemo delovno mesto knjigovodje in delovno mesto steno-daktilografa. Za obe delovni mesti je potrebna ustrezna strokovna izobrazba in praksa. Temeljna dopolnilna plača po določilih Pravilnika o uslužbenih gostinskih zbornicah. Nastop službe 1. 7. 1958 ali po dogovoru. Pisarne prošnje sprejema tajništvo do 27. junija.

GOSTINSKA ZBORNICA za okraj Celje

Na državni glasbeni šoli bodo sprejemni izpiti v ponedeljek, 23. junija. Prijave je treba predložiti najkasneje do 20. junija. Novince sprejemamo za klavir, solo-petje, violino, violončelo, kontrabas, flavto, klarinet, rog, trobentno in pozavno. Število prostih mest je omejeno. Podrobne informacije daje pisarna glasbene šole dneвно od 8. do 12. in od 15. do 15. ure. Tel. 27-12. Ravnateljstvo

VSI, ki se želijo udeležiti izleta CELJE-BLED s posebnim avtobusom, dne 22. 6., naj se prijavijo v pisarno Društva upokojenecv do 18. 6., v Zidanski ulici 22.

radio 202m

Nedelja, 15. junija 12.00 Pogovor z državljani 12.10 Zeleli ste — poslušajte!

Ponedeljek, 16. junija 12.00 Celjska kronika 12.10 V plesnem ritmu z domačimi ansambli 12.30 Zeleli ste — poslušajte! 12.45 Zabavna glasba, vmes objave

Torek, 17. junija 12.00 Celjska kronika 12.10 Poje moški zbor PD »France Prešeren« iz Vojnika p. v. Marjana Lebiča 12.30 Zeleli ste — poslušajte! 12.45 Zabavna glasba, vmes objave

Sreda, 18. junija 12.00 Celjska kronika 12.10 Popevke in ritmi 12.30 Zeleli ste — poslušajte! 12.45 Zabavna glasba, vmes objave

Cetrtek, 19. junija 12.00 Celjska kronika 12.10 Pri pevcih in instrumentalistih na Vranškem 12.30 Zeleli ste — poslušajte! 12.45 Zabavna glasba, vmes objave

Petek, 20. junija 12.00 Celjska kronika 12.10 Koncert godbe na pihala DPD »Svobode« Store p. v. Franca Berghausa 12.30 Zeleli ste — poslušajte! 12.45 Zabavna glasba, vmes objave

Sobota, 21. junija 12.00 Celjska kronika 12.10 V plesnem ritmu 12.30 Zeleli ste — poslušajte! 12.45 Zabavna glasba, vmes objave

Upravni odbor trgovskega podjetja »AVTOMOTOR« CELJE, Levstikova ulica 12 razpisuje naslednja delovna mesta:

RAČUNOVODJE PODJETJA ODDELKOVODJE TRGOVSKEGA POMOČNIKA 2 VAJENCA

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE

razpisuje mesta vajencev za letnik 1958-59 za naslednje poklice:

- STRUGAR KERAMIKE, 4 mesta — moški zahteva se 3. razrede gimnazije ali 7 razredov osn. šole
LIVAR KERAMIKE, 4 mesta — moški ali ženske zahteva se 3 razrede gimnazije ali 7 razredov osn. šole
ŽGALEC KERAMIKE, 5 mest — moški zahteva se 3 razrede gimnazije ali 7 razredov osn. šole
SLIKAR KERAMIKE, 4 mesta — moški ali ženske zahteva se 3 razr. gimnazije ali popolna osnovna šola
MODELAR, 2 mesti — moški zahteva se 3 razr. gimnazije ali popolna osnovna šola
ŠAMOTER, 2 mesti — moški zahteva se 2 razreda gimnazije ali 4 razrede osn. šole

Prošnje za sprejem v uk sprejemamo do 30. junija 1958. V prošnji je treba navesti: ime in priimek, socialno poreklo, roj. podatke in ime roditelja, varuha ali oskrbnika, ki bo podpisal učno pogodbo v imenu vajenca; šolsko izobrazbo; poklic, za katerega se želi izučiti in točen naslov stalnega bivališča.

Uganka, toda ne za dolgo

GENERAL
CHARLES DE GAULLE

General De Gaulle ima za seboj že sijajno in nič vsakdanjo kariero — vanj niso prvič uprte oči vsega sveta. On se je na to že z leti navadil, pa bodisi, če je bil v središču politične pozornosti ali če je uporno, skozi dolga leta molčal na svojem posestvu blizu Pariza. Prijatelji in sovražniki so ga enako cenili, se ga na tihem bali. V vsakem

primeru pa računali na njega celo tedaj, ko mesece in leta ni bilo o njem skoraj nič slišati.

Vrata svetovne slave so se De Gaulle na stečaj odprla tistega usodnega dne leta 1940, ko je Francija kapitulirala pred nemško fašistično najezdo in ko je De Gaulle odbil, da sprejme in prizna kapitulacijo. Njegove znamenite besede so tedaj bile: »Francija je izgubila bitko, ni pa izgubila vojne.« Te besede so z bliskovito naglico obšle ves svet, prinesle De Gaulle slavo in mnogo obveznosti. Postal je posebej cenjen francoskega odpora proti zavojevalcem, vodja svobodnih Francozov.

Hrabrosti in patriotizma se ljudje ne naučijo v šolah — z njimi se je treba roditi in se jih naučiti v življenju. De Gaulle se je rodil v Lyllu pred 67 leti. Za boljše razumevanje karakterja, o katerem se toliko piše, je potrebno pristaviti, da je vsa njegova vzgoja in kariera povezana z armado. Končal je slovečo francosko vojaško akademijo v Sen Suru, v prvi svetovni vojni je bil trikrat ranjen, nakar je aktivno služil v francoski vojski. Tu je postal slaven, ker si je prizadeval za modernizacijo in motorizacijo francoske armade. Prepričan v pravilnost svojih stališč, se je pri tem naučil uporno boriti se za tisto, kar želi in misli.

V drugi svetovni vojni je kot vodja svobodnih Francozov stopil na politično arena. Zavzemal se je za to, da se prizna Franciji status enakopravne velesile, kljub temu, da je v tem času bil na čelu kvilinske vlade v Vichiju njegov nekdanji predstojnik, maršal Petain. Ko pa je Francija od zavezniških armad, makijevcev in francoskih čet bila dokončno osvobodena, je postal De Gaulle, kar je nekako samo po sebi razumljivo, prvi povojni francoski premier.

Sestnajst mesecev je bil De Gaulle na krmilu Francije in se je naučil marsikaj o francoski politični igri. De Gaulle se je uporno zavzemal za spremembo ustave, toda francoski parlamentarci so ljubosumno čuvali svoje pozicije in nekega dne je zaradi tega podal ostavko na položaj francoskega premiera in se zatekel v provinco. Za doseganje političnih ciljev, ki jih je zastopal, je osnoval vplivno politično organizacijo — gibanje zbiranja francoskega naroda. Pozneje, 1953. leta, je sam razpustil organizacijo, ki jo je ustanovil. Vztrajno je molčal, najbližjim pa je govoril, da se bo v politično življenje vrnil le, če ga bo Francija »poklicala« in le pod pogoji, ki jih bo postavil.

Polnih dvanajst let ga Francija ni klicala. On pa je čakal in premišljeval. Menijo, da je De Gaulle mistik, da je poln sanj o veličini Francije in o svoji misli v tem pogledu. Visok, suh — v vojni akademiji so ga klicali »veliki špargelj« — je de Gaulle živel zaprt v svoj svojeviti svet in skozi njega je filtriral vse, kar se je zunaj dogajalo, vsako sredo pa je prihajal v svojo pariško pisarno, da bi opravil najnujnejše delo. Iz dneva v dan je razmišljal o svojem poslanstvu in o dnevu, ko ga bo Francija poklicala. Sebe je smatral pripravljene in sposobnega za to delo. V tem smislu so najbolj karakteristične besede iz njegovih memoarov, s katerimi opisuje kvalitete voditelja: »Prevzeti akcijo na lastno odgovornost, stremeti, da se na njej ne poznajo tuje sledi, gledati sam usodi v oči, to je trda in edina pot pravega voditelja...«

Sedaj je De Gaulle pod novimi okolnostmi na mestu, na katerem je bil pred leti, zopet šef francoske vlade. Poklicala ga je Francija, resnici na ljubo po številnih kolebanjih, odporu in dvomih. Kajti malo je znanega o njegovih sedanjih pogledih, o tem se v glavnem še vedno ugiba in kombinira. Ves svet čaka njegove akcije, ki bodo vse pojasnile. Nekateri ga obtožujejo, da želi postati diktator — on to demantira. Drugi se zopet trudijo, da s sodelovanjem v njegovi vladi vplivajo na generala-premiera, da bo spoštoval okvire parlamentarne demokracije. On pa je zahteval in dobil šestmesečna široka pooblastila. Kako jih bo izkoristil?

Točno je, da so desnica in alžirski uporniki pospešili proces, ki je prinesel De Gaulle na oblast. Levica, zlasti komunisti so se upirali de Gaulleovu prihodu na oblast do zadnjega trenutka. Množice so manifestirale in demonstrirale. To je sedaj mimo, De Gaulle je na oblasti in povsod čaka, kaj bo napravil. Po svojem starem pravilu ne govori veliko. Tisti, ki so klicali njegovo ime z alžirskih balkonov, sedaj godrnjajo. Bojijo se, da bo De Gaulle na oblasti »mehkejši« kot si oni želijo. Cen-

ter in socialisti upajo, da bo tako. Vendar še ne ve nihče, kaj bo ta slavni Francoz napravil.

Kot za vse francoske premiere doslej bo izpit vsekakor Alžirija. Ali se bo podal po usodnem ekstremističnem kurzu generala Massuja in kompanije? Če se ne bo, kako bo pristopil k rešitvi alžirskega problema? Bo iskal možnost pregovarjanja z alžirskim osvobodilnim gibanjem? Menijo, da bo ponudil Alžiriji avtonomijo širokega obsega, hkrati pa da bo uporno branil enotnost Francije in Alžirije. Na ta vprašanja bodo odgovorili šele dogodki.

Charles De Gaulle je zaenkrat še uganka, toda ne za dolgo. Dogodki mu tega ne bodo dovolili. Ali bo njegov prihod pomenil, kakor sam veruje, začetek »preporoda Francije«, bo odvisno samo od tega, za kar se bo odločil. Francija mu je zaupala težko nalogo — zgodovina pa mu bo sodila, kako jo je izpolnil.

bodice · bodice · bodice

MED NEBOM IN ZEMLJO

Prva osnovna šola šla je na majski izlet, da si s pohorskih vrhov krasen pričara razgled.

Z vlakom do Maribora in k vzpenjači nato deca je pohitela, da se popelje z njo.

Polne kabine brzele so na žicah naprej višje in višje h gorovju, širnemu kakor brez mej.

Toda na sredi vožnje stop! Pretrgan je tok! In med nebom in zemljo roj je običal otrok.

Ure tri so viseli in trepetali so, klicali mamice svoje, v strahu jokali so.

Kje je elektrike mojster, ki jih rešiti ve? V Maribor šel je k zobarju si popravljat zob!

Vrnil se je in še tukaj hitro napravil red. Deca pa vedra stopila v lepi je pohorski svet.

Tudi debelost pride prav

Diskretno so molčali ameriški listi o imenu in obsegu pasu nekega gospoda X., ki je povročil veliko zadrego za ameriško letalsko družbo.

Gospod X. si je v prekoceanskem letalu rezerviral sedež v drugem razredu. Toda, ko se je obilni možakar zvalil v svoj sedež, je stuardesa zaman poku-

šala okoli njegovega trebuha pritrditi zaščitni pas, ki mora po predpisih pri vzletu in pristanku biti pričvrščen. Zadržega je bila velika, ko so ugotovili, da je pas prekratek. Možak pa je moral biti privezan.

Nerodno zadevo so rešili tako, da so ga apriseli v prvi razred, kjer so bili pasovi nekaj daljši. Verjetno zato, ker so za prvi razred konstruktorji letala predvidevali večje zajetneže. Letalo je imelo zato pet minut zamude, gospod X. pa se je ves zadovoljen, toda ne po svojih krivdi, peljal v prvem razredu čez ocean.

HUD GRESNIK

Ronald Hagg iz Deep Rivera v Ameriki je nedavno prišel pred sodnika in je bil kaznovan s 50 dolarjev globe. Sodnik mu je naštel tele poglavitne grehe:

Da je uporabil za lov motorno vozilo, da je fazana ubil v času prepovedi lova, da je lovil v nedeljo in da je prekršil prometni predpis. Vse to se v Ameriki strogo kaznuje.

Dogodek pa je bil takle: »Gresnik« se je peljal na nedeljski izlet. Spotoma je na levi strani ceste zagledal fazana, naglo zavil in ga povelil...

Osmošolec:

Ti Janez, kdaj boste predali sedmošolskem ključ? Nič ne skrivaj očka, ga bom kar sam obdržal.

Trinidad - DOMOVINA CALYPSA

Calypso... Na nobeni plesni prireditvi ga ne manjka in pogosto slišimo živahen ritem v radiu. Kot skoraj noben ples, tako tudi calypso ni neka umetna »pogrun-tacija«, temveč je ples, ki ga nekje plešejo prav tako, kot naši bratje na jugu kolo. In domovina calypsa je Trinidad, otok pred venezuelsko obalo, ki skupaj z otokom Tobago tvori del angleškega dominjona v Zapadni Indiji. Trinidad ni večji kot naš celjski okraj, ima pa precej več, nekaj nad 500 000 prebivalcev. Prebivalci so v glavnem črnci in mešanci z belci in indijanci. Otok spada med tiste, ki očarajo s svojim bujnim rastlinstvom, živobarvnim prebivalstvom, s temperamentom ljudi in njihovimi običaji ter tako vabi petične turiste vsega sveta.

delavci v teh plantažah. Romantiko gozdov vedno bolj izpodrivajo vrtnali stolpi petrolejskih družb, voda jezera Pitch Lake pa je motna, ker na njegovih obalah kopljejo asfalt.

Za otočane je seveda otok manj romantičen, kajti delo v kakaovih, sladkornih, kokosovih in drugih nasadih ni niti malo romantično. Toda otočani, ki so pred stoletji bili na silo pripeljani iz Afrike kot sužnji, so dobri in poceni

Toda za turiste je še vedno dovolj zabave. Temperamentni plesi črncev, predvsem pa calypso, dvigne vsakega na noge.

Prihodnjč stalni podlistek

V prihodnji številki začne izhajati zanimiva zgodba pod naslovom

»BEGUNEC«

Zgodba opisuje pot in doživlja je tov. L. Nerata, ki je lani šel čez mejo v Italijo, od tam v Francijo, tam pa so ga zvi-jačo spravili v tujsko legijo v Alžir. Legionar proti svoji volji pa je pobegnil v vrste alžirskih upornikov, se nekaj časa, do vrnitve v domovino, boril na njihovi strani. V tej zgodbi boste spoznali premnoge dramatične trenutke v življenju mladega človeka, ki je pričakoval, da mu bo na tujem lepše. Spoznali pa boste pobiže tudi dogodke in ljudi v Alžiriji, ki je zaradi svojega osvobodilnega boja, zlasti pa zaradi zadnjih dogodkov, v ospredju svetovnega zanimanja.

Z dovoljenjem tov. L. Nerata, rojaka iz Zgornje Savinjske doline, je zgodbo za naš list priredil J. Krašovec, z ilustracijami pa opremil T. Skok.

Uredništvo